

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 038/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 038/02	Věc C-127/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Verein für Konsumenteninformation v. INKO, Inkasso GmbH „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2008/48/ES — Ochrana spotřebitelů — Spotřebitelský úvěr — Článek 2 odst. 2 písm. j) — Ujednání o splátkách — Bezplatně odložená platba — Článek 3 písm. f) — Zprostředkovatelé úvěru — Společnosti zabývající se vymáháním pohledávek, které jednají jménem věřitelů“	2
---------------	---	---

2017/C 038/03	Věc C-208/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – Stock '94 Szolgáltató Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága „Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Integrovaná spolupráce — Poskytnutí finančních prostředků a dodání oběžných aktiv nezbytných k zemědělské produkci — Jediné a komplexní plnění — Odlišná a samostatná plnění — Vedlejší plnění a hlavní plnění“	3
---------------	--	---

2017/C 038/04	Věc C-453/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – trestní řízení proti A, B „Řízení o předběžné otázce — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 56 — Místo poskytnutí služeb — Pojem ‚podobné právo‘ — Převod emisních povolenek na emise skleníkových plynů“	3
2017/C 038/05	Spojené věci C-532/15 a 538/15: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot – Španělsko) – Euroseamamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras SA v. ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Francesc de Bolós Pi v. Urbaser SA (C-538/15) „Řízení o předběžné otázce — Služby poskytované právními zástupci v soudním řízení — Sazebník — Soudy — Nemožnost odchylky“	4
2017/C 038/06	Věc C-553/15: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Undis Servizi Srl v. Comune di Sulmona „Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky na služby — Zadání zakázky bez zahájení zadávacího řízení — Takzvané ‚in house‘ zadávání — Podmínky — Obdobná kontrola — Uskutečňování převážné části činnosti — Společnost s veřejným kapitálem, které byla zadána zakázka, vlastněná několika územními samosprávnými celky — Činnost vykonávaná rovněž ve prospěch územních samosprávných celků, které nejsou jejími akcionáři — Činnost uložená orgánem veřejné moci, který není jejím akcionářem“	5
2017/C 038/07	Věc C-600/15: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 8. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Staatssecretaris van Financiën v. Lemnis Lighting BV „Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EHS) č. 2658/87 — Celní unie a společný celní sazebník — Sazební zařazení — Kombinovaná nomenklatura — Čísla 8539, 8541, 8543, 8548 a 9405 — Žárovky s diodami vyzařujícími světlo (LED)“	5
2017/C 038/08	Věc C-686/15: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Općinski sud u Velikoj Gorici – Chorvatsko) – Vodoopskrba i odvodnja d.o. o. v. Željka Klafurić „Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2000/60/ES — Rámec pro činnost Evropské unie v oblasti vodní politiky — Návratnost nákladů na vodohospodářské služby — Výpočet částky, kterou hradí spotřebitel — Pohyblivá složka související se skutečnou spotřebou a pevná složka, která na této spotřebě nezávisí“	6
2017/C 038/09	Věc C-535/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Specializat Mureș (Rumunsko) dne 21. října 2016 – Michael Tibor Bachman v. FAER IFN SA	7
2017/C 038/10	Věc C-550/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Nizozemsko) dne 31. října 2016 – A, S v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie . . .	7
2017/C 038/11	Věc C-556/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 3. listopadu 2016 – Lutz GmbH v. Hauptzollamt Hannover	8
2017/C 038/12	Věc C-571/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Varna (Bulharsko) dne 14. listopadu 2016 – Nikolaj Kantarev v. Balgarska narodna banka	9
2017/C 038/13	Věc C-583/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d’appel de Versailles (Francie) dne 17. listopadu 2016 – Green Yellow Canet en Roussillon SNC v. Enedis, SA	10
2017/C 038/14	Věc C-584/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d’appel de Versailles (Francie) dne 17. listopadu 2016 – Green Yellow Hyères Sup SNC v. Enedis, SA	11

2017/C 038/15	Věc C-589/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Rakousko) dne 21. listopadu 2016 – Mario Alexander Filippi a další	11
2017/C 038/16	Věc C-592/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Mons (Belgie) dne 23. listopadu 2016 – Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL v. État belge	12
2017/C 038/17	Věc C-612/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 28. listopadu 2016 – C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	13
2017/C 038/18	Věc C-618/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upper Tribunal (Spojené království) dne 29. listopadu 2016 – Rafal Prefeta v. Secretary of State for Work and Pensions	14
2017/C 038/19	Věc C-619/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Německo) dne 29. listopadu 2016 – Sebastian W. Kreuziger v. Land Berlin	15
2017/C 038/20	Věc C-620/16: Žaloba podaná dne 29. listopadu 2016 – Evropská komise v. Spolková republika Německo	15
2017/C 038/21	Věc C-622/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2016 Scuola Elementare Maria Montessori Srl proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise	16
2017/C 038/22	Věc C-623/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2016 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise	17
2017/C 038/23	Věc C-624/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2016 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-219/13, Ferracci v. Komise	17
2017/C 038/24	Věc C-638/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgie) dne 12. prosince 2016 – X, X v. État belge	18
2017/C 038/25	Věc C-640/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. září 2016 Greenpeace Energy eG proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. prosince 2016 ve věci T-382/15, Greenpeace Energy eG v. Evropská komise	19
2017/C 038/26	Věc C-659/16: Žaloba podaná dne 20. prosince 2016 – Evropská komise v. Rada Evropské unie	20

Tribunál

2017/C 038/27	Věc T-199/04 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Gul Ahmed Textile Mills v. Rada „Dumping — Dovoz bavlněného ložního prádla pocházejícího z Pákistánu — Intérêt à agir Právní zájem na podání žaloby — Zahájení šetření — Početně zjištěná běžná hodnota — Zjevně nesprávné posouzení — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Právo být vyslechnut při slyšení — Srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou — Vrácení dovozních poplatků — Úprava — Újma — Příčinná souvislost — Právo WTO“	21
2017/C 038/28	Věc T-169/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – DEI v. Komise „Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Řecké trhy s hnědým uhlím a velkoobchodní trhy s elektřinou — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení čl. 86 odst. 1 ES ve spojení s článkem 82 ES — Udělení či zachování práv na těžbu z veřejných ložisek hnědého uhlí ve prospěch veřejného podniku — Vymezení relevantních trhů — Nerovné příležitosti — Povinnost uvést odůvodnění — Legitimní očekávání — Zneužití pravomoci — Proporcionalita“	21

2017/C 038/29	Věc T-421/09 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – DEI v. Komise „Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Řecký trh s dodávkami hnědého uhlí a řecký velkoobchodní trh s elektrickou energií — Rozhodnutí, kterým se stanoví specifická opatření k nápravě protisoutěžních účinků porušení čl. 86 odst. 1 ES, ve spojení s článkem 82 ES — Článek 86 odst. 3 ES — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita — Smluvní svoboda“	22
2017/C 038/30	Věc T-112/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Mondelez UK Holdings & Services v. EUIPO – Sociétés des produits Nestlé (Tvar tabulky čokolády) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Trojrozměrná ochranná známka — Tvar tabulky čokolády — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Článek 7 odst. 1 písm. b) a odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 52 odst. 1 a 2 nařízení č. 207/2009“	23
2017/C 038/31	Věc T-177/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – TestBioTech a další v. Komise „Životní prostředí — Geneticky modifikované produkty — Geneticky modifikovaná sója MON 87701 x MON 89788 — Zamítnutí jako neopodstatněné žádosti o opětovný přezkum rozhodnutí o povolení uvedené na trh — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení“	24
2017/C 038/32	Věc T-466/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Španělsko v. Komise Celní unie — Dovoz výrobků z tuňáka ze Salvadoru — Dodatečné vybrání dovozního cla — Žádost o nevybrání dovozního cla — Článek 220 odst. 2 písm. b) a článek 236 nařízení (EHS) č. 2913/92 — Právo na řádnou správu v rámci článku 872a nařízení (EHS) č. 2454/93 — Chyba ze strany příslušných orgánů, kterou nebylo možno rozumným způsobem zjistit“	24
2017/C 038/33	Věc T-548/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Španělsko v. Komise „Celní unie — Dovoz výrobků z tuňáka z Ekvádoru — Dodatečné vybrání dovozního cla — Žádost o nevybrání dovozního cla — Článek 220 odst. 2 písm. b) a článek 236 nařízení (EHS) č. 2913/92 — Oznámení dovozcům zveřejněné v Úředním věstníku — Dobrá víra — Žádost o prominutí dovozního cla — Článek 239 nařízení (EHS) č. 2913/92“	25
2017/C 038/34	Věc T-758/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Infineon Technologies v. Komise „Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Čipy do karet — Rozhodnutí, kterým se konstatuje protiprávní jednání porušující článek 101 SFEU — Výměna citlivých obchodních informací — Právo na obhajobu — Protiprávní jednání z hlediska účelu — Důkaz — Promlčení — Jediné trvajících protiprávní jednání — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Hodnota tržeb“	26
2017/C 038/35	Věc T-762/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Philips a Philips Francie v. Komise „Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Čipy pro inteligentní karty — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU — Výměna citlivých obchodních informací — Jednání protiprávní z hlediska účelu — Jediné a trvajících protiprávní jednání — Zásada řádné správy — Povinnost náležité péče — Důkaz — Oznámení o shovívavosti z roku 2006 — Oznámení o narovnání — Promlčení — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Hodnota prodeje“	26
2017/C 038/36	Věc T-808/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Španělsko v. Komise „Státní podpory — Digitální televizní vysílání — Podpora na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Kastilie-La Mancha — Rozhodnutí, kterým se podpory prohlašují za neslučitelné s vnitřním trhem — Pojem ‚podnik‘ — Hospodářská činnost — Zvýhodnění — Služba obecného hospodářského zájmu — Narušení hospodářské soutěže — Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU — Povinnost řádné péče — Přiměřená lhůta — Právní jistota — Rovné zacházení — Proporcionalita — Subsidiarita — Právo na informace“	27

2017/C 038/37	Spojené věci T-37/15 a T-38/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Abertis Telecom Terrestre a Telecom Castilla-La Mancha v. Komise „Státní podpory — Digitální televizní vysílání — Podpora na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Kastilie-La Mancha — Rozhodnutí, kterým se podpory prohlašují za neslučitelné s vnitřním trhem — Pojem ‚podnik‘ — Hospodářská činnost — Zvýhodnění — Služba obecného hospodářského zájmu — Narušení hospodářské soutěže — Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU — Nové podpory“ . . .	28
2017/C 038/38	Věc T-212/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Aldi v. EUIPO – Miquel Alimentació Grup (Gourmet) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Gourmet — Starší národní slovní a obrazové ochranné známky GOURMET a Gourmet — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	28
2017/C 038/39	Věc T-227/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Redpur v. EUIPO – Redwell Manufaktur (Redpur) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Redpur — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie redwell INFRAROT HEIZUNGEN — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	29
2017/C 038/40	Věc T-330/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Keil v. EUIPO – NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktion (BasenCitrato) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie BasenCitrato — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“	30
2017/C 038/41	Věc T-366/15 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2016 – Todorova Androva v. Rada a další „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Povýšovací období 2011 — Nezařazení na seznam úředníků způsobilých k povýšení — Zamítnutí žaloby v prvním stupni řízení — Článek 45 služebního řádu — Ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Rovné zacházení — Povinnost uvést odůvodnění — Důkazní břemeno — Povinnost soudu rozhodujícího ve věci samé provést dokazování — Námitka protiprávnosti — Pravidlo shody mezi stížností a žalobou podanou k unijnímu soudu“	30
2017/C 038/42	Věc T-391/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Aldi v. EUIPO – Cantina Tollo (ALDIANO) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ALDIANO — Starší slovní ochranná známka Evropské unie ALDI — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Pravidlo 22 odst. 3 nařízení (ES) č. 2868/95“	31
2017/C 038/43	Věc T-529/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Intesa Sanpaolo v. EUIPO (START UP INITIATIVE) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie START UP INITIATIVE — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009“	32
2017/C 038/44	Spojené věci T-678/15 a T-679/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Novartis v. EUIPO (Zobrazení šedé křivky a zobrazení zelené křivky) „Ochranná známka Evropské unie — Přihlášky obrazových ochranných známek Evropské unie zobrazujících šedou křivku a zelenou křivku — Absolutní důvod pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost — Jednoduchost označení — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	32

2017/C 038/45	Věc T-716/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 – Gallardo Blanco v. EUIPO – Expasa Agricultura y Ganadería (Vyobrazení udidla ve tvaru písmene H) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie tvořené vyobrazením udidla ve tvaru písmene H — Starší španělské obrazové ochranné známky a starší obrazové ochranné známky Evropské unie — Relativní důvod zamítnutí — Skutečné užívání starších ochranných známek — Článek 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009“	33
2017/C 038/46	Věc T-826/16 R: Usnesení místopředsedy Tribunálu ze dne 16. prosince 2016 – Casanovas Bernad v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních — Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Vypovězení pracovní smlouvy uzavřené na dobu neurčitou — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“	33
2017/C 038/47	Věc T-746/16: Žaloba podaná dne 28. října 2016 – Andreassons Åkeri a další v. Komise	34
2017/C 038/48	Věc T-778/16: Žaloba podaná dne 9. listopadu 2016 – Irsko v. Komise	35
2017/C 038/49	Věc T-834/16: Žaloba podaná dne 29. listopadu 2016 – QC v. Evropská rada	36
2017/C 038/50	Věc T-837/16: Žaloba podaná dne 28. listopadu 2016 – Švédsko v. Komise	37
2017/C 038/51	Věc T-838/16: Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – BP v. FRA	38
2017/C 038/52	Věc T-842/16: Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – Repower v. EUIPO – repowermap (REPOWER)	39
2017/C 038/53	Věc T-843/16: Žaloba podaná dne 29. listopadu 2016 – dm drogerie markt v. EUIPO – Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)	40
2017/C 038/54	Věc T-844/16: Žaloba podaná dne 29. listopadu 2016 – Alpirsbacher Klosterbräu Glauner v. EUIPO (Klosterstoff)	41
2017/C 038/55	Věc T-848/16: Žaloba podaná dne 1. prosince 2016 – Deichmann v. EUIPO – Vans (V)	41
2017/C 038/56	Věc T-849/16: Žaloba podaná dne 4. prosince 2016 – PGNiG Supply & Trading GmbH v. Komise	42
2017/C 038/57	Věc T-850/16: Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – QE v. Eurojust	43
2017/C 038/58	Věc T-854/16: Žaloba podaná dne 5. prosince 2016 – Barata v. Parlament	44
2017/C 038/59	Věc T-857/16: Žaloba podaná dne 5. prosince 2016 – Erdinger Weißbräu Werner Brombach v. EUIPO (tvar velké sklenice)	45
2017/C 038/60	Věc T-859/16: Žaloba podaná dne 7. prosince 2016 – Damm v. EUIPO – Schlossbrauerei Au Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER)	46
2017/C 038/61	Věc T-860/16: Žaloba podaná dne 6. prosince 2016 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go)	46
2017/C 038/62	Věc T-861/16: Žaloba podaná dne 7. prosince 2016 – C & J Clark International v. Komise	47
2017/C 038/63	Věc T-862/16: Žaloba podaná dne 7. prosince 2016 – fritz kulturgüter v. EUIPO – Sumol + Compal Marcas (fritz wasser)	48
2017/C 038/64	Věc T-863/16: Žaloba podaná dne 5. prosince 2016 – Le Pen v. Parlament	48
2017/C 038/65	Věc T-869/16: Žaloba podaná dne 7. prosince 2016 – Wenger v. EUIPO – Swissegear (SWISSGEAR)	50

2017/C 038/66	Věc T-873/16: Žaloba podaná dne 8. prosince 2016 – Groupe Canal + v. Komise	50
2017/C 038/67	Věc T-878/16: Žaloba podaná dne 9. prosince 2016 – Karelia v. EUIPO (KARELIA)	52
2017/C 038/68	Věc T-883/16: Žaloba podaná dne 16. prosince 2016 – Polská republika v. Komise	52
2017/C 038/69	Věc T-884/16: Žaloba podaná dne 15. prosince 2016 – Multiconnect v. Komise	53
2017/C 038/70	Věc T-885/16: Žaloba podaná dne 15. prosince 2016 – Mass Response Service v. Komise	54
2017/C 038/71	Věc T-167/16: Usnesení Tribunálu ze dne 26. října 2016 – Polsko v. Komise	54
2017/C 038/72	Věc T-535/16: Usnesení Tribunálu ze dne 5. prosince 2016 – McGillivray v. Komise	55

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2017/C 038/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 30, 30.1.2017.

Dřívější publikace

Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Úř. věst. C 14, 16.1.2017.

Úř. věst. C 6, 9.1.2017.

Úř. věst. C 475, 19.12.2016.

Úř. věst. C 462, 12.12.2016.

Úř. věst. C 454, 5.12.2016.

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Verein für Konsumenteninformation v. INKO, Inkasso GmbH

(Věc C-127/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2008/48/ES — Ochrana spotřebitelů — Spotřebitelský úvěr — Článek 2 odst. 2 písm. j) — Ujednání o splátkách — Bezplatně odložená platba — Článek 3 písm. f) — Zprostředkovatelé úvěru — Společnosti zabývající se vymáháním pohledávek, které jednájí jménem věřitelů“

(2017/C 038/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Verein für Konsumenteninformation

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: INKO, Inkasso GmbH

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 2 písm. j) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že ujednání o splátkách úvěru, které je uzavřeno v návaznosti na prodloužení spotřebitele mezi spotřebitelem a věřitelem prostřednictvím společnosti zabývající se vymáháním pohledávek, není „bezplatné“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud se v něm spotřebitel zaváže k placení celé částky tohoto úvěru a k zaplacení úroků nebo nákladů, které nebyly stanoveny v původní smlouvě, podle níž byl uvedený úvěr poskytnut.
- 2) Článek 3 písm. f) a článek 7 směrnice 2008/48 musí být vykládány v tom smyslu, že společnost zabývající se vymáháním pohledávek, která jménem věřitele uzavírá ujednání o splátkách nesplaceného úvěru, avšak jako zprostředkovatel úvěru jedná pouze ve vedlejší činnosti, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, je třeba považovat za „zprostředkovatele úvěru“ ve smyslu tohoto čl. 3 písm. f), přičemž nepodléhá povinnosti poskytnout spotřebiteli předmluvní informace na základě článků 5 a 6 této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 22.6.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – Stock '94 Szolgáltató Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Věc C-208/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Integrovaná spolupráce — Poskytnutí finančních prostředků a dodání oběžných aktiv nezbytných k zemědělské produkci — Jediné a komplexní plnění — Odlišná a samostatná plnění — Vedlejší plnění a hlavní plnění“

(2017/C 038/03)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Stock '94 Szolgáltató Zrt.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Výrok

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládána v tom smyslu, že:

- operace spočívající v integrované zemědělské spolupráci, v jejímž rámci jeden hospodářský subjekt dodává zboží zemědělci a poskytuje mu zápis účtu určenou k nákupu tohoto zboží, představuje pro účely této směrnice jedinou operaci, v níž dodání zboží představuje hlavní plnění. Základem daně uvedené jediné operace je jak cena uvedeného zboží, tak úroky uhrazené ze zápisů poskytnutých zemědělcům;
- na kvalifikaci dotčené operace jako jediného plnění pro účely směrnice 2006/112 nemá vliv skutečnost, že sdružovatel může zemědělcům poskytovat další služby nebo od nich nakupovat zemědělské produkty.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 236, 20.7.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – trestní řízení proti A, B

(Věc C-453/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 56 — Místo poskytnutí služeb — Pojem ‚podobné právo‘ — Převod emisních povolenek na emise skleníkových plynů“

(2017/C 038/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního trestního řízení

A, B

Za přítomnosti: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Výrok

Článek 56 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že „podobná práva“ uvedená v tomto ustanovení zahrnují povolenky na emise skleníkových plynů definované v čl. 3 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES.

(¹) Úř. věst. C 363, 3.11.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot – Španělsko) – Eurosaneamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras SA v. ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Francesc de Bolós Pi v. Urbaser SA (C-538/15)

(Spojené věci C-532/15 a 538/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Služby poskytované právními zástupci v soudním řízení — Sazebník — Soudy — Nemožnost odchylky“

(2017/C 038/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Eurosaneamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras SA C-532/15), Francesc de Bolós Pi (C-538/15)

Odpůrkyně: ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Urbaser SA (C-538/15)

za přítomnosti: Consejo General de Procuradores de España (C-532/15)

Výrok

- 1) Článek 101 SFEU ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou předpisy, o které se jedná v původních řízeních, podle nichž se na odměny právních zástupců v soudním řízení uplatní sazebník, který může být zvýšen nebo snižen maximálně o 12 % a vnitrostátní soudy se omezují jen na ověření jeho striktního použití a nemohou se za výjimečných okolností odchýlit od hranic stanovených tímto sazebníkem.
- 2) Soudní dvůr Evropské unie nemá pravomoc podat odpověď na druhou a třetí otázku ve věci C-532/15 položenou Audiencia Provincial de Zaragoza (oblastní soud v Zaragoze, Španělsko) ani na třetí až pátou otázku ve věci C-538/15 položenou Juzgado de Primera Instancia de Olot (soud prvního stupně v Olotu, Španělsko).

(¹) Úř. věst. C 429, 21.12.2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Undis Servizi Srl v. Comune di Sulmona

(Věc C-553/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky na služby — Zadání zakázky bez zahájení zadávacího řízení — Takzvané ‚in house‘ zadávání — Podmínky — Obdobná kontrola — Uskutečňování převážné části činnosti — Společnost s veřejným kapitálem, které byla zadána zakázka, vlastněná několika územními samosprávnými celky — Činnost vykonávaná rovněž ve prospěch územních samosprávných celků, které nejsou jejími akcionáři — Činnost uložená orgánem veřejné moci, který není jejím akcionářem“

(2017/C 038/06)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Undis Servizi Srl

Žalovaná: Comune di Sulmona

za přítomnosti: Cogesa SpA

Výrok

- 1) Na základě judikatury Soudního dvora týkající se přímých zadávání veřejných zakázek tzv. „in house“ je za účelem určení, zda subjekt, kterému je zadávána zakázka, vykonává převážnou část své činnosti pro veřejného zadavatele, zejména územní samosprávné celky, které jsou jeho akcionáři a které jej kontrolují, namísto nezahrnovat do této činnosti činnost, kterou tomuto subjektu ukládá orgán veřejné moci, který není akcionářem tohoto subjektu, ve prospěch územních samosprávných celků, které rovněž nejsou akcionáři uvedeného subjektu a nevykonávají nad ním žádnou kontrolu; posledně uvedená činnost musí být považována za činnost vykonávanou pro třetí osoby.
- 2) Pro účely určení, zda subjekt, kterému je zadávána zakázka, uskutečňuje převážnou část své činnosti pro územní samosprávné celky, které jsou jeho akcionáři a které nad ním společně vykonávají obdobnou kontrolu, jakou vykonávají nad svými organizačními složkami, je třeba zohlednit všechny okolnosti konkrétního případu, mezi které může patřit činnost, kterou tento subjekt, kterému je zadávána zakázka, uskutečnil pro tyto územní samosprávné celky před tím, než k takové společné kontrole začalo skutečně docházet.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 25.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 8. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Staatssecretaris van Financiën v. Lemnis Lighting BV

(Věc C-600/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EHS) č. 2658/87 — Celní unie a společný celní sazebník — Sazební zařazení — Kombinovaná nomenklatura — Čísla 8539, 8541, 8543, 8548 a 9405 — Žárovky s diodami vyzářujícími světlo (LED)“

(2017/C 038/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaná: Lemnis Lighting BV

Výrok

Kombinovaná nomenklatura, která je obsahem přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1214/2007 ze dne 20. září 2007 musí být vykládána v tom smyslu, že takové zboží, jako jsou žárovky s diodami vyzařujícími světlo, o něž se jedná ve věci v původním řízení, spadá s výhradou, že předkládající soud posoudí všechny skutečnosti, které má k dispozici, pod číslo 8543 této nomenklatury.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 48, 8. 2. 2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Općinski sud u Velikoj Gorici – Chorvatsko) – Vodoopskrba i odvodnja d.o. o. v. Željka Klafurić

(Věc C-686/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2000/60/ES — Rámec pro činnost Evropské unie v oblasti vodní politiky — Návratnost nákladů na vodohospodářské služby — Výpočet částky, kterou hradí spotřebitel — Pohyblivá složka související se skutečnou spotřebou a pevná složka, která na této spotřebě nezávisí“

(2017/C 038/08)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Općinski sud u Velikoj Gorici

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Vodoopskrba i odvodnja d.o.o.

Žalovaná: Željka Klafurić

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava, o kterou se jedná v původním řízení, která stanoví, že cena za vodohospodářské služby fakturovaná spotřebiteli zahrnuje nejen pohyblivou složku vypočtenou na základě množství vody, které dotyčná osoba skutečně spotřebuje, ale i pevnou složku, která s tímto množstvím nesouvisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 111, 29. 3. 2016.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Specializat Mureș (Rumunsko) dne 21. října 2016 – Michael Tibor Bachman v. FAER IFN SA

(Věc C-535/16)

(2017/C 038/09)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Specializat Mureș

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Michael Tibor Bachman

Odpůrkyně: FAER IFN SA

Předběžná otázka

Musí být čl. 2 odst. 2 směrnice č. 93/13/EHS⁽¹⁾, který definuje pojem „spotřebitel“, vykládán v tom smyslu, že zahrnuje i fyzickou osobu, která se prostřednictvím smlouvy o novaci zavázala vůči hospodářskému subjektu, jenž je úvěrovou institucí, splatit úvěry původně poskytnuté obchodní společnosti pro účely související s její činností, a sice na investice do činnosti spočívající v silniční přepravě zboží, aniž by [tato] fyzická osoba měla s dotčenou společností zjevný vztah, ale naopak jednala tímto způsobem na základě vztahů, které nesouvisí s podnikatelskou činností, existujících s osobou, která ovládala společnost, jež je příjemkyní původních úvěrů, jakož i s osobami, které podepsaly smlouvy akcesorické k původním smlouvám o úvěru (smlouvy o ručení, o zajišťovacím převodu práva k nemovitosti/o zřízení zástavního práva k nemovitosti)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Nizozemsko) dne 31. října 2016 – A, S v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Věc C-550/16)

(2017/C 038/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobci: A, S

Žalovaný: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Předběžné otázky

Je v rámci slučování rodin uprchlíků třeba považovat za „nezletilou osobu bez doprovodu“ ve smyslu čl. 2 písm. f) směrnice rovněž státního příslušníka třetího státu nebo osobu bez státní příslušnosti mladší 18 let, která přicestuje do členského státu bez doprovodu dospělé osoby, která za ní podle práva nebo zvyklostí odpovídá, a která

— požádala o azyl,

— v průběhu azylového řízení v členském státě dosáhla věku 18 let,

- azyl jí byl udělen se zpětným účinkem k okamžiku podání žádosti o azyl a
- která následně požádala o sloučení rodiny?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 3. listopadu 2016 – Lutz GmbH v. Hauptzollamt Hannover

(Věc C-556/16)

(2017/C 038/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lutz GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hannover

Předběžné otázky

1) a) Je nutno vysvětlivky Evropské komise ke kombinované nomenklatuře Evropské unie ⁽¹⁾ k podpoložce 6212 2000 (Úř. věst. 2015, C 76, s. 1, 255) vykládat v tom smyslu, že u podvazkových kalhotek se o „omezenou horizontální pružnost“ jedná již tehdy, pokud je horizontální pružnost menší než pružnost vertikální?

b) V případě kladné odpovědi na otázku 1. a):

Pomocí jakých objektivních kritérií je zapotřebí provést toto srovnání vertikální a horizontální pružnosti?

2) V případě záporné odpovědi na otázku 1. a):

a) Je nutno vysvětlivky Evropské komise ke kombinované nomenklatuře Evropské unie k podpoložce 6212 2000 (Úř. věst. 2015, C 76, s. 1, 255) vykládat v tom smyslu, že u podvazkových kalhotek se o „omezenou horizontální pružnost“ jedná teprve tehdy, pokud je horizontální pružnost výrazně menší než pružnost vertikální?

b) V případě kladné odpovědi na otázku 2. a):

Pomocí jakých objektivních kritérií je zapotřebí provést toto srovnání vertikální a horizontální pružnosti a jaké hodnotící měřítko je přitom nutno uplatnit?

3) V případě záporné odpovědi na otázku 2. a):

a) Je nutno vysvětlivky Evropské komise ke kombinované nomenklatuře Evropské unie k podpoložce 6212 2000 (Úř. věst. 2015, C 76, s. 1, 255) vykládat v tom smyslu, že pro omezení horizontální pružnosti u podvazkových kalhotek není určující srovnání vertikální a horizontální pružnosti, nýbrž je tímto omezením myšlena absolutní omezenost horizontální pružnosti?

b) V případě kladné odpovědi na otázku 3. a):

Pomocí jakých objektivních kritérií je zapotřebí provést posouzení, zda je pružnost podvazkových kalhotek horizontálně omezená ve smyslu uvedeném pod otázkou 3. a)?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Varna (Bulharsko) dne
14. listopadu 2016 – Nikolaj Kantarev v. Balgarska narodna banka**

(Věc C-571/16)

(2017/C 038/12)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Varna

Účastníci původního řízení

Žalobce: Nikolaj Kantarev

Žalovaná: Balgarska narodna banka

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 4 odst. 3 SEU, jakož i zásadu rovnocennosti a efektivity vykládat v tom smyslu, že v případě chybějícího vnitrostátního předpisu umožňují, aby se příslušnost soudu a řízení o žalobě na náhradu škody kvůli porušení unijního práva určila podle správního orgánu, který se dopustil porušení a podle druhu jednání/nečinnosti, v důsledku něhož došlo k porušení, pokud použití těchto kritérií vede k tomu, že žaloby jsou projednávány před různými soudy – obecným a správním soudem, podle odlišných procesních řádů – občanským soudním řádem [Grazdansko-procesualen kodeks, dále jen „GPK“] a správním řádem [Administrativnoprocesualen kodeks, dále jen „APK“], které se liší výší různých poplatků, totiž poměrným a standardním poplatkem a stanoví různé podmínky pro dokazování, včetně zavinění?
- 2) Je třeba čl. 4 odst. 3 SEU a požadavky stanovené v rozsudku Soudního dvora ve věci Frankovich vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby žaloby na náhradu škody kvůli porušení unijního práva [mohly být] projednány v řízení, jako je řízení podle § 45 a § 49 zákona o závazkových a smluvních vztazích [Zakon za zadalženijata i dogovorite, dále jen „ZZD“], které vyžaduje zaplacení poměrného poplatku a prokázání zavinění, a aby bylo o těchto nárocích možné rozhodovat v řízení podle § 1 zákona o odpovědnosti státu a obcí za škody [Zakon za otgovornostta na daržavata i obštinite za vredi, dále jen „ZODOV“], který sice stanoví objektivní odpovědnost a obsahuje zvláštní pravidla, která mají usnadnit přístup k soudu, současně je použitelný pouze na škody, které vznikly v důsledku zrušených protiprávních aktů a protiprávních jednání/nečinností správních orgánů, a nezahrnuje porušení unijního práva, kterých se dopustily další státní orgány na základě právních jednání/nečinností nezrušených v příslušném řízení?
- 3) Je třeba čl. 1 odst. 3 písm. i) a čl. 10 odst. 1 směrnice 94/19⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že umožňují takový legislativní přístup, který byl přijat v § 36 odst. 3 zákona o úvěrových institucích [Zakon za kreditnite institucii, dále jen: ZKI] a § 23 odst. 5 zákona o pojištění vkladů [Zakon za garantirane na vlogovete v bankite, dále jen „ZGVB“], podle něhož „podmínka, že úvěrová instituce z důvodů, které přímo souvisejí s její finanční situací, prozatím nemůže zaplatit zpět vklad a v současnosti není výhled na pozdější zaplacení“ má stejný účinek jako konstatování platební neschopnosti instituce a odebrání její licence, přičemž systém pojištění vkladů se začne uplatňovat od okamžiku odebrání bankovní licence?
- 4) Je třeba čl. 1 odst. 3 směrnice 94/19 vykládat v tom smyslu, že pro kvalifikaci podílu jako „nedisponibilního“ musí jeho nedostupnost výslovně stanovit „příslušné orgány“ po uskutečněním posouzení podle písm. i) tohoto ustanovení nebo umožňuje, aby v případě mezery ve vnitrostátním právu bylo posouzení a vůle „příslušného orgánu“ vyvozeno na základě výkladu jiných právních aktů tohoto orgánu – v projednávaném případě např. rozhodnutí č. 73 ze dne 20. června 2014 správní rady (upravitelten savet, dále jen „US“) BNB, kterou byla postavena „KTБ“ AD pod zvláštní dohled nebo s ohledem na takové okolnosti, jako jsou okolnosti v původním řízení?

- 5) Je za okolností jako jsou okolnosti v původním řízení, pokud rozhodnutím č. 73 správní rady BNB ze dne 20. června 2014 byly zastaveny všechny platby a obchody a vkladatelé nemohli v období od 20. června 2014 do 6. listopadu 2014 podávat ani žádosti o vyplacení ani neměli přístup ke svým vkladům, třeba vycházet z toho, že všechny zajištěné vklady na dobu neurčitou (s nimiž lze disponovat bez předchozího oznámení a které musí být vyplaceny okamžitě při výzvě) ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. i) směrnice 94/19 se staly nedisponibilními, nebo vyžaduje podmínka, že vklad „je sice splatný a má být úvěrovou institucí vyplacen, avšak nebyl ještě vyplacen“, aby vkladatelé museli úvěrovou institucí požádat o vyplacení (na základě žádosti, výzvy), aniž by však plnění bylo poskytnuto?
- 6) Je třeba čl. 1 odst. 3 písm. i), čl. 10 odst. 1 směrnice 94/19 a osmý bod odůvodnění směrnice 2009/14⁽²⁾ vykládat v tom smyslu, že prostor pro uvážení „příslušného orgánu“ při posouzení podle čl. 1 odst. 3 písm. i) je v každém případě omezen lhůtou podle písm. i) druhé věty nebo umožňují pro účely zvláštního dohledu, jako je zvláštní dohled podle § 115 ZKI, aby vklady zůstaly nedisponibilní delší dobu, než jak stanoví směrnice?
- 7) Mají čl. 1 odst. 3 písm. i) a čl. 10 odst. 1 směrnice 94/19 přímý účinek a přiznávají vlastníkům podílů v bance, která je součástí systému pojištění vkladů, kromě jejich nároku na náhradu prostřednictvím tohoto systému až do výše částky podle čl. 7 odst. 1 směrnice 94/19 rovněž nárok uplatnit nárok vůči státu kvůli porušení unijního práva na základě žaloby na náhradu škody, která jim byla způsobena opožděným vyplacením pojištěné částky vkladů a která směřuje proti orgánu, který je příslušný pro rozhodnutí o nedostupnosti vkladů, pokud bylo rozhodnutí podle čl. 1 odst. 3 písm. i) přijato po uplynutí pětidenní lhůty stanovené ve směrnici a toto zpoždění je důsledkem reorganizačního opatření, které má banku chránit před platební neschopností a bylo nařízeno tímto orgánem nebo připouští za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, aby podle takové právní úpravy, jako je úprava § 79 odst. 8 ZKI, byly BNB, její orgány a osoby zmocněné touto bankou odpovědné za škody vzniklé při provádění dohledu pouze tehdy, pokud ji způsobili úmyslně?
- 8) Představuje porušení unijního práva, které spočívá v tom, že „příslušný orgán“ nepřijal rozhodnutí podle čl. 1 odst. 3 písm. i) směrnice 94/19, „dostatečně závažné porušení“, které může vést k odpovědnosti členského státu za škodu prostřednictvím žaloby namířené proti orgánu dohledu, a za jakých podmínek se jedná o takový případ a jsou v této souvislosti relevantní následující okolnosti: a) Fond pro zajištění bankovních vkladů [Fond za garantirane na vlogovete v bankite, dále jen „FGVB“] nedisponuje dostatečnými prostředky k pokrytí všech pojištěných vkladů; b) v období, v němž platby jsou pozastaveny, úvěrová instituce byla postavena pod zvláštní dohled za účelem ochrany před platební neschopností; c) vklad žalobce byl vyplacen poté, co BNB konstatovala neúspěšnost reorganizačních opatření; d) byl vyplacen vklad žalobce navýšený o částku z úroků, vypočtenou za období od 20. června 2014 do 6. listopadu 2014 včetně?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. 1994, L 135, s. 5; Zvl. vyd. 06/02, s. 252).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/14/ES ze dne 11. března 2009, kterou se mění směrnice 94/19/ES o systémech pojištění vkladů, pokud jde o výši pojištění a lhůtu k výplatě (Úř. věst. 2009, L 68, s. 3).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Versailles (Francie) dne
17. listopadu 2016 – Green Yellow Canet en Roussillon SNC v. Enedis, SA**

(Věc C-583/16)

(2017/C 038/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Versailles

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Green Yellow Canet en Roussillon SNC

Odpůrkyně: Enedis, SA

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že takový mechanismus povinného výkupu elektřiny vyrobené zařízeními využívajícími energii slunečního záření za cenu vyšší, než je tržní cena, a který je financován konečnými spotřebiteli elektřiny, jako je mechanismus vyplývající z ministerských vyhlášek ze dne 10. července 2006 (JORF č. 171 ze dne 26. července 2006, s. 11133) a ze dne 12. ledna 2010 (JORF č. 0011 ze dne 14. ledna 2010, s. 727), kterými se stanoví podmínky výkupu takové elektřiny, ve spojení se zákonem č. 2000-108 ze dne 10. února 2000 o modernizaci a rozvoji veřejné služby zásobování elektřinou a nařízením vlády č. 2000-1196 ze dne 6. prosince 2000 a nařízením vlády č. 2001-410 ze dne 10. května 2001, představuje státní podporu?
- 2) V případě kladné odpovědi, musí být čl. 108 odst. 3 SFEU vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že tento mechanismus není předem oznámen Evropské komisi, má dopad na platnost výše jmenovaných vyhlášek, kterými se provádí sporné opatření podpory?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Versailles (Francie) dne 17. listopadu 2016 – Green Yellow Hyères Sup SNC v. Enedis, SA**(Věc C-584/16)**

(2017/C 038/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Versailles

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Green Yellow Hyères Sup SNC

Žalovaná: Enedis, SA

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že takový mechanismus povinného výkupu elektřiny vyrobené zařízeními využívajícími energii slunečního záření za cenu vyšší, než je tržní cena, a který je financován konečnými spotřebiteli elektřiny, jako je mechanismus vyplývající z ministerských vyhlášek ze dne 10. července 2006 (JORF č. 171 ze dne 26. července 2006, s. 11133) a ze dne 12. ledna 2010 (JORF č. 011 ze dne 14. ledna 2010, s. 727), kterými se stanoví podmínky výkupu takové elektřiny, ve spojení se zákonem č. 2000-108 ze dne 10. února 2000 o modernizaci a rozvoji veřejné služby zásobování elektřinou a nařízením vlády č. 2000-1196 ze dne 6. prosince 2000 a nařízením vlády č. 2001-410 ze dne 10. května 2001, představuje státní podporu?
- 2) V případě kladné odpovědi, musí být čl. 108 odst. 3 SFEU vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že tento mechanismus není předem oznámen Evropské komisi, má dopad na platnost výše jmenovaných vyhlášek, kterými se provádí sporné opatření podpory?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Rakousko) dne 21. listopadu 2016 – Mario Alexander Filippi a další**(Věc C-589/16)**

(2017/C 038/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Mario Alexander Filippi, Martin Manigatterer, Play For Me GmbH, ATG GmbH, Christian Vöcklinger, Gmalieva s.r.o., PBW GmbH, Felicitas GmbH, Celik KG, Christian Guzy, Martin Klein, Shopping Center Wels Einkaufszentrum GmbH, Game Zone Entertainment AG, Fortuna Advisory Kft., Finanzamt Linz, Klara Matyiko

Žalované orgány: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann Eferding, Bezirkshauptmann Ried im Innkreis, Bezirkshauptmann Linz-Land

Předběžná otázka

Je třeba článek 47 LZEU⁽¹⁾ ve spojení s článkem 56 a násl. SFEU vykládat v tom smyslu, že jsou s těmito ustanoveními unijního práva v těch situacích, v nichž je nezbytné provést kontrolu soudržnosti, v rozporu vnitrostátní ustanovení (jako je § 86a odst. 4 VfGG, § 38a odst. 4 VwGG, § 87 odst. 2 VfGG nebo § 63 odst. 1 VwGG), jež – jako součást celého systému, který v praxi vede k tomu, že nejvyšší soudy neprovádějí samostatné posuzování skutkového stavu a hodnocení důkazů, jakož i v mnohých srovnatelných případech, které se týkají konkrétní právní otázky, přijmou pouze v jednom z nich jednotlivé rozhodnutí ve věci samé a na jeho základě pak *a limine* zamítají všechny zbývající stížnosti – připouštějí anebo ne zcela spolehlivě vylučují, že soudní rozhodnutí (ve smyslu čl. 6 odst. 1 EÚLP, příp. článku 47 Listiny základních svobod EU) – především pokud byla vydána v centrálních unijněprávních otázkách, jako je například přístup k trhu nebo jeho otevření – mohou být následně eliminována rozhodnutími instančně nadřízených orgánů, které jako takové nesplňují požadavky čl. 6 odst. 1 EÚLP, příp. článku 47 Listiny základních práv EU, bez předchozího podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce k Soudnímu dvoru?

⁽¹⁾ Listina základních práv Evropské unie.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Mons (Belgie) dne 23. listopadu 2016 – Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL v. État belge

(Věc C-592/16)

(2017/C 038/16)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Mons

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL

Odpůrce: État belge

Předběžná otázka

Je s pravidly o sestavení rozvahy upravenými čtvrtou směrnicí Rady ze dne 25. července 1978 o ročních účetních závěrkách některých forem společností (směrnice 78/660/EHS, Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11), podle kterých:

- roční účetní závěrky musí podávat pravdivý a věrný obraz o stavu aktiv, pasiv, finanční pozici a zisku nebo ztrátě společnosti (čl. 2 odst. 3 směrnice);
- rezervy jsou určeny k pokrytí ztrát nebo závazků, jejichž podstata je jasně definována a u kterých je k rozvahovému dni pravděpodobné nebo jisté, že nastanou, ale není jistá částka nebo datum, ke kterému vzniknou (čl. 20 odst. 1 směrnice);
- ocenění musí být provedeno obezřetně; zejména platí, že:
 - zahrnout se smějí jen zisky, které byly vytvořeny k rozvahovému dni;

- je třeba vzít v úvahu všechny předvídatelné závazky a možné ztráty vznikající v průběhu daného nebo předchozího účetního období, a to i v případě, že se tyto závazky a nebo ztráty stanou zjevnými až mezi rozvahovým dnem a dnem sestavení rozvahy (čl. 31 odst. 1 písm. c), aa) a bb) směrnice);
- je třeba vzít v úvahu výnosy a náklady účetního období, k němuž se vztahují, bez ohledu na datum příjmu či platby těchto výnosů nebo nákladů (čl. 31 odst. 1 písm. d) směrnice);
- jednotlivé položky aktiv a pasiv musí být oceněny odděleně (čl. 31 odst. 1 písm. e) směrnice);

slučitelné, že společnost, která emituje opci na akcie, může do účetnictví jako výnos zahrnout kupní cenu uvedené opce v průběhu účetního období, kdy je opce uplatněna nebo na konci doby její platnosti, za účelem zohlednění rizika, které nese emitent opce v důsledku učiněného závazku, [a nikoli] v průběhu období, kdy je převod opce dokončen a její cena definitivně stanovena, přičemž je riziko nesené emitentem opce oceňováno odděleně prostřednictvím rezervy?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 28. listopadu 2016 – C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-612/16)

(2017/C 038/17)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: C & J Clark International Ltd

Odpůrci: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Předběžné otázky

- 1) Vztahují se promlčecí lhůty na výběr antidumpingového cla uloženého prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/1395⁽¹⁾ ze dne 18. srpna 2016 a prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/1647⁽²⁾ ze dne 13. září 2016 (dále jen společně „napadená nařízení“), a pokud ano, na základě kterého právního ustanovení?
- 2) Jsou napadená nařízení neplatná, neboť nemají platný právní základ a jako taková jsou v rozporu s čl. 5 odst. 1 a 2 SEU?
- 3) Jsou napadená nařízení neplatná, neboť jsou v rozporu s článkem 266 SFEU, jelikož neobsahují opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudkem Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14, C&J Clark International?
- 4) Jsou napadená nařízení neplatná, neboť jsou v rozporu s čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036⁽³⁾ nebo se zásadou právní jistoty (zákazem zpětné působnosti), jelikož ukládají antidumpingové clo z dovozu některé usňové obuvi pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu, které se uskutečnily v době použitelnosti nařízení Rady (ES) 1472/2006⁽⁴⁾ a nařízení Rady (EU) 1294/2009⁽⁵⁾?

5) Jsou napadená rozhodnutí neplatná, neboť jsou v rozporu s článkem 21 nařízení (EU) 2016/1036, když opětovně ukládají antidumpingové clo, aniž je nově posouzen zájem Unie?

- ⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1395 ze dne 18. srpna 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. a Win Profile Industries Ltd o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. L 225, s. 52).
- ⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1647 ze dne 13. září 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a vyráběné společnostmi Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, společností Freetrend Industrial Ltd. a její společností ve spojení Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd. a dále společnostmi Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc. a Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. L 245, s. 16).
- ⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, s. 21).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 275, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ze dne 22. prosince 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně zasílané ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 384/96 (Úř. věst. L 352, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upper Tribunal (Spojené království) dne 29. listopadu 2016 – Rafal Prefeta v. Secretary of State for Work and Pensions

(Věc C-618/16)

(2017/C 038/18)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: Rafal Prefeta

Odpůrce: Secretary of State for Work and Pensions

Předběžné otázky

- 1) Mohou členské státy na základě přílohy XII smlouvy o přistoupení vyloučit právo polských státních příslušníků požívat výhody podle čl. 7 odst. 2 nařízení o volném pohybu pracovníků ⁽¹⁾ a čl. 7 odst. 3 směrnice o občanství ⁽²⁾, pokud pracovník splnil opožděně vnitrostátní podmínku registrace pracovního poměru a zároveň nepracoval po nepřerušenu registrovanou dobu 12 měsíců?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, může se polský státní příslušník za podmínek popsanych v první otázce dovolávat čl. 7 odst. 3 směrnice o občanství, který se týká ponechání postavení pracovníka?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 2011, L 141, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. 2004, L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg
(Německo) dne 29. listopadu 2016 – Sebastian W. Kreuziger v. Land Berlin**

(Věc C-619/16)

(2017/C 038/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: W. Kreuziger

Odpůrce: Land Berlin

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům či vnitrostátní praxi, podle nichž je nárok na finanční náhradu při ukončení pracovního poměru vyloučen, jestliže pracovník nepožádal o poskytnutí placené dovolené za kalendářní rok, ačkoli měl možnost tak učinit?
- 2) Má být čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/88/ES vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům či vnitrostátní praxi, podle nichž je nárok na finanční náhradu při ukončení pracovního poměru podmíněn tím, že pracovník z důvodů nezávislých na své vůli nebyl schopen svůj nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok vyčerpat před koncem pracovního poměru?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381).

Žaloba podaná dne 29. listopadu 2016 – Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-620/16)

(2017/C 038/20)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Spolková republika Německo porušila rozhodnutí Rady 2014/699/EU⁽¹⁾ a čl. 4 odst. 3 SEU tím, že na 25 zasedání revizní komise Mezivládní organizace pro mezinárodní železniční přepravu hlasovala v rozporu s postojem stanoveným v tomto rozhodnutí a vyjádřila veřejně námitku jak proti tomuto postoji, tak proti výkonu hlasovacích práv Unii, který v něm byl stanoven.
- uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně následující:

Mezivládní organizace pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF), ke které kromě 26 členských států patří rovněž Evropská unie, zpravuje Úmluvu o mezinárodní železniční dopravě (COTIF).

Na 25. zasedání revizní komise OTIF se jednalo o určitých změnách Úmluvy a jejich přípojků. K některým z těchto bodů stanovila Rada v rozhodnutí 2014/699/EU postoj Unie.

Na zasedání hlasovalo Německo ve dvou bodech v rozporu s postojem stanoveným v tomto rozhodnutí, vyslovilo veřejnou námitku proti tomuto postoji a v jednom případě i proti výkonu hlasovacích práv Unie stanovenému v tomto postoji.

Toto jednání je neslučitelné s uvedeným rozhodnutím 2014/699/EU, jakož i s čl. 4 odst. 3 SEU.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2014/699/EU ze dne 24. června 2014 o postoji, který má být přijat jménem Evropské unie na 25. zasedání revizní komise Mezivládní organizace pro mezinárodní železniční přepravu k některým změnám Úmluvy o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) a přípojků k ní (Úř. věst. 2014, L 293, s. 26).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2016 Scuola Elementare Maria Montessori Srl
proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-220/13, Scuola
Elementare Maria Montessori v. Komise**

(Věc C-622/16 P)

(2017/C 038/21)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (zástupci: E. Gambaro, F. Mazzocchi, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Italská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek, kterým se zamítá žaloba podaná Scuola Elementare Maria Montessori, a v důsledku toho zrušil rozhodnutí Komise 2013/284/EU ⁽¹⁾ v části, v níž Komise konstatuje, že nebude nařízeno navrácení podpory poskytnuté formou osvobození od obecní daně z nemovitosti, jakož i v části, v níž Komise dospěla k závěru, že opatření týkající se osvobození od IMU nespádají do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU;
- každopádně zrušil rozsudek v částech, na které se vztahují důvody tohoto kasačního opravného prostředku, které Soudní dvůr shledá opodstatněnými a přijatelnými;
- uložil Komisi náhradu nákladů v obou stupních řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku, který se dělí na čtyři části, Scuola Elementare Maria Montessori uplatňuje porušení a nesprávné použití článku 108 SFEU, čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 ⁽²⁾ a povinnosti loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 SEU, jakož i nesprávný výklad pojmu „absolutní nemožnost“, nesprávnou právní kvalifikaci skutkových okolností, zkreslení některých důkazů a rozpornost odůvodnění z důvodu, že Tribunál rozhodl, že se Komise nedopustila pochybení, když Italské republice nenařídila zajistit navrácení částek týkajících se daňových úlev, kterých využily nekomerční subjekty ke zvláštním účelům ve smyslu právních předpisů týkajících se ICI, které Komise považovala za protiprávní a neslučitelné s vnitřním trhem.

- 2) V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku Scuola Elementare Maria Montessori uplatňuje porušení a nesprávné použití čl. 107 odst. 1 SFEU z důvodu, že Tribunál rozhodl, že osvobození od IMU, jež nahrazuje právní úpravu ICI od roku 2012, nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2013/284/EU ze dne 19. prosince 2012 o státní podpoře SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Režim týkající se osvobození od obecní daně z nemovitostí v případech nemovitostí užívaných nekomerčními subjekty ke zvláštním účelům, který Itálie uskutečnila (Úř. věst. 2013, L 166, s. 24).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2016 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise

(Věc C-623/16 P)

(2017/C 038/22)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: P. Stancanelli, D. Grespan, F. Tomat, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Scuola Elementare Maria Montessori Srl, Italská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž prohlašuje žalobu podanou v prvním stupni za přípustnou ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce poslední části věty SFEU;
- prohlásil žalobu podanou v prvním stupni za nepřípustnou ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce druhé a poslední části věty SFEU, a proto ji odmítl v plném rozsahu;
- uložil Scuola Elementare Montessori náhradu nákladů řízení vynaložených Komisí v řízení před Tribunálem i v tomto řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

V rámci jediného důvodu kasačního opravného prostředku skládajícího se ze tří částí Komise vytýká Tribunálu, že chybně vyložil a uplatnil čl. 263 čtvrtý pododstavec poslední část věty SFEU, když na základě tohoto ustanovení prohlásil žalobu podanou v prvním stupni za přípustnou. Konkrétně se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že shledal, že napadený akt představuje nařizovací akt, který se bezprostředně dotýká žalobkyně v prvním stupni a ve vztahu k žalobkyni nevyžaduje přijetí prováděcích opatření.

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2016 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-219/13, Ferracci v. Komise

(Věc C-624/16 P)

(2017/C 038/23)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: P. Stancanelli, D. Grespan, F. Tomat, zmocněnci)

Další účastník řízení: Pietro Ferracci, Italská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž prohlašuje žalobu podanou v prvním stupni za přípustnou ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce poslední části věty SFEU;
- prohlásil žalobu podanou v prvním stupni za nepřípustnou ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce druhé a poslední části věty SFEU, a proto ji odmítl v plném rozsahu;
- uložil P. Ferraccimu náhradu nákladů řízení vynaložených Komisí v řízení před Tribunálem i v tomto řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

V rámci jediného důvodu kasačního opravného prostředku skládajícího se ze tří částí Komise vytýká Tribunálu, že chybně vyložil a uplatnil čl. 263 čtvrtý pododstavec poslední část věty SFEU, když na základě tohoto ustanovení prohlásil žalobu podanou v prvním stupni za přípustnou. Konkrétně se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že shledal, že napadený akt představuje nařizovací akt, který se bezprostředně dotýká žalobce v prvním stupni a ve vztahu k žalobci nevyžaduje přijetí prováděcích opatření.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgie) dne 12. prosince 2016 – X, X v. État belge

(Věc C-638/16)

(2017/C 038/24)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil du Contentieux des Étrangers

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: X, X

Odpůrce: État belge

Předběžné otázky

- 1) Týkají se „mezinárodní závazky“ zmíněné v čl. 25 odst. 1 písm. a) nařízení č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech⁽¹⁾ všech práv zaručených Listinou základních práv Unie, a to zejména těch, která jsou zaručena články 4 a 18, a zahrnují i povinnosti, které mají členské státy s ohledem na Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod a článek 33 Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků?
- 2) A. Musí být čl. 25 odst. 1 písm. a) nařízení č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech s ohledem na odpověď na otázku 1 vykládán v tom smyslu, že členský stát, kterému je předložena žádost o udělení víza s omezenou územní platností, je povinen – aniž je dotčen jeho prostor pro uvážení ve vztahu k okolnostem dané věci – požadované vízum udělit, pokud hrozí porušení článku 4 nebo článku 18 Listiny základních práv Unie nebo jiného mezinárodního závazku, kterým je tento stát vázán?

B. Má na odpověď na tuto otázku vliv existence vazeb mezi žadatelem a členským státem, kterému byla předložena žádost o udělení víza (například rodinné vazby, hostitelské rodiny, garanti a finanční podporovatelé, atd.)?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 26. září 2016 Greenpeace Energy eG proti usnesení
Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. prosince 2016 ve věci T-382/15, Greenpeace Energy eG
v. Evropská komise**

(Věc C-640/16 P)

(2017/C 038/25)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Greenpeace Energy eG (zástupci: D. Fouquet, S. Michaels, J. Nysten, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu ze dne 26. září 2016 ve věci T-382/15 Greenpeace Energy eG ve vztahu k navrhovatelce,
- vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí,
- uložil žalované náhradu všech nákladů řízení, včetně nákladů na advokáta a cestovné.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka opírá svůj kasační opravný prostředek o pět následujících důvodů:

1. Tribunál má zjevně za to, že čl. 263 čtvrtý pododstavec třetí část SFEU vyžaduje, aby právní akty s povahou nařízení, které mohou být předmětem žaloby podle tohoto ustanovení, měly obecný dosah. Takový právní názor je ale nicméně s ohledem na znění a vznik tohoto ustanovení, mimo jiné s ohledem na zájem unijního zákonodárce, třeba považovat za právně nesprávný.
2. Tribunál zřejmě vychází z toho, že se při požadavku přímého dotčení v případě aktů, které neobsahují prováděcí opatření, jedná o dvě oddělená kritéria, která podléhají oddělenému přezkumu. Tak to ale není v projednávaném případě, protože žádné prováděcí opatření Spojeného království nebo Evropské komise ve smyslu tohoto ustanovení není nezbytné a udělení podpory vyvolává okamžité účinky na trh v tom smyslu, že navrhovatelka pocítí okamžité účinky v rámci hospodářské soutěže.
3. Tribunál vytýká navrhovatelce, že dostatečně neprokázala své přímé a osobní dotčení. Tímto nicméně nezohlednil uvedené informace nebo je přinejmenším nezohlednil dostatečně.
4. Tribunál má zřejmě za to, že individualizace pro účely čl. 263 čtvrtého pododstavce třetí části SFEU musí být v souladu s judikaturou Plaumann zamítnuta již tehdy, když mohou existovat další podniky, které jsou podobně jako navrhovatelka dotčené soutěžními účinky poskytnutí podpory. Vzhledem na judikaturu zejména ve věci Codorniu, C-309/89 se nicméně tento výklad jeví jako právně nesprávný a navíc restriktivní. Dále odkazuje navrhovatelka na svá vyjádření ke skutkovým okolnostem v žalobě, které ozřejmují dostatečnou individualizaci, ale které Tribunál zjevně nezohlednil nebo nezohlednil dostatečně.
5. Tribunál zřejmě vycházel z toho, že účinnou právní ochranu proti rozhodnutí Komise povolujícího podporu lze získat u vnitrostátních soudů. To znamená, že tím, že unijní zákonodárce uložil členským státům povinnost stanovit prostředky nezbytné k zajištění účinné právní ochrany (čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU), chtěl soudům členských států svěřit kontrolu nad individuálními akty unijních orgánů, jako je Evropská komise. Nicméně s ohledem na judikaturu Soudního dvora k unijním aktům, jakož i existujícím opravným prostředkům a zejména s ohledem na rozdělení pravomocí mezi vnitrostátními soudy a Evropskou komisí v oblasti práva podpor, nemůže být tento přístup přijat a je tedy právně nesprávný.

Žaloba podaná dne 20. prosince 2016 – Evropská komise v. Rada Evropské unie**(Věc C-659/16)**

(2017/C 038/26)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: A. Bouquet, E. Paasivirta a Ch. Hermes, zmocněnci)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání žalobkyně**

- částečně zrušit rozhodnutí Rady ze dne 10. října 2016 přijaté v poznámce k bodu „I/A“ o stanovisku Unie k 35. výročnímu zasedání Komise pro zachování živých mořských zdrojů v Antarktidě (CCAMLR) (Hobart, Austrálie, od 17. do 28. října 2016), pokud jde o zřízení tří chráněných mořských oblastí a zvláštních oblastí pro vědecké studie (dokumenty 12523/16 a 12445/16);
- uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil rozhodnutí Rady ze dne 10. října 2016 v rozsahu, v němž Rada stanovila, že návrhy Komise pro zachování živých mořských zdrojů v Antarktidě, pokud jde o zřízení tří chráněných mořských oblastí ve Weddelově moři, Rossově moři a Východní Antarktidě, a systému zvláštních oblastí pro vědecké studie, budou předloženy či podporovány jménem Unie a jejích členských států a nikoli pouze jménem Unie.

Komise má za to, že rozhodnutí je nezákonné v rozsahu, v němž uvádí, že daná oblast spadá do sdílené pravomoci a že v důsledku toho musí být diskusní dokument přijat na základě konsensu a být předložen jménem Unie a jejích členských států, takže Komisi brání, aby tento dokument předložila pouze jménem Unie, a porušuje tak výlučnou pravomoc Unie v dané oblasti (a pravomoc Komise zastupovat Unii).

Na podporu své žaloby na zrušení napadeného rozhodnutí vznáší Komise dva žalobní důvody.

Zprvce Komise tvrdí, že Rada přijetím napadeného rozhodnutí porušila výlučnou pravomoc Unie v oblasti zachování biologických mořských zdrojů, jak je upravena v čl. 3 odst. 1 bodu d) SFEU (první žalobní důvod). Komise se zprvce domnívá, že Rada nezohlednila právní kontext opatření přijatého v napadeném aktu, a to jak v rámci Úmluvy o zachování živých mořských zdrojů v Antarktidě tak i v rámci Unie. Zadruhé má Komise za to, že Rada porušila cíl a obsah tohoto opatření.

Zadruhé (podpůrně) Komise tvrdí, že i kdyby opatření nebylo kvalifikováno jako opatření pro zachování biologických mořských zdrojů ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. d) SFEU porušila Rada každopádně přijetím napadeného aktu výlučnou pravomoc Unie, jelikož Unie má v dané oblasti vnější výlučnou pravomoc, neboť zamýšlené opatření může mít dopad na pravidla Unie nebo pozměnit jejich dosah ve smyslu čl. 3 odst. 2 SFEU (druhý žalobní důvod). Komise má zprvce za to, že Rada nezohlednila, že zamýšlené opatření může mít vliv na dvě nařízení sekundárního práva (nařízení (ES) č. 600/2004 a (ES) č. 601/2004) či je pozměnit. Zadruhé se Komise domnívá, že Rada nepřihlédla ke skutečnosti, že může být narušena či pozměněna rámcová pozice Unie z června 2014.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Gul Ahmed Textile Mills v. Rada

(Věc T-199/04 RENV) ⁽¹⁾

„Dumping — Dovoz bavlněného ložního prádla pocházejícího z Pákistánu — Intérêt à agir Právní zájem na podání žaloby — Zahájení šetření — Početně zjištěná běžná hodnota — Zjevně nesprávné posouzení — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Právo být vyslechnut při slyšení — Srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou — Vrácení dovozních poplatků — Úprava — Újma — Příčinná souvislost — Právo WTO“

(2017/C 038/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (Karáčí, Pákistán) (zástupci: L. Ruessmann, advokát, a J. Beck, solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J. P. Hix, zmocněnec, ve spolupráci s R. Bierwagenem a C. Hippem, advokáti)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská Komise (zástupci: J. F. Brakeland a A. Stobiecka-Kuik, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení nařízení Rady (ES) č. 397/2004 ze dne 2. března 2004 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu bavlněného ložního prádla pocházejícího z Pákistánu (Úř. věst. L 66, s. 1) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Gul Ahmed Textile Mills Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 217, 28.8.2004.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – DEI v. Komise

(Věc T-169/08) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Řecké trhy s hnědým uhlím a velkoobchodní trhy s elektřinou — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení čl. 86 odst. 1 ES ve spojení s článkem 82 ES — Udělení či zachování práv na těžbu z veřejných ložisek hnědého uhlí ve prospěch veřejného podniku — Vymezení relevantních trhů — Nerovné příležitosti — Povinnost uvést odůvodnění — Legitimní očekávání — Zneužití pravomoci — Proporcionalita“

(2017/C 038/28)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci/Účastnice řízení

Žalobkyně: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Atény, Řecko) (zástupce: P. Anestis, advokát)

Partie intervenante au soutien de la partie requérante: Řecká republika (zástupci: P. Mylonopoulos a K. Boskovits, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Christoforou, zmocněnec, assisté de A. Oikonomou, advokát)

Parties intervenantes au soutien de la partie défenderesse: Elpedison Paragogi Ilektrikis Energeias AE (Elpedison Energeiaki), anciennement Energeiaki Thessalonikis AE (Marousi, Řecko) a Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (HE & D SA) (Kifisia, Řecko) (zástupci: P. Skouris a E. Trova, advokáti) a Mytilinaios AE (Atény), Protergia AE (Atény) a Alouminion tis Ellados VEAE, anciennement Alouminion AE (Atény) (zástupci: N. Korogiannakis, I. Zarzoura, D. Diakopoulos a E. Chrisafis, advokáti)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 824 final ze dne 5. března 2008, o poskytnutí nebo zachování práv na těžbu hnědého uhlí pro společnost DEI Řeckou republikou.

Výrok rozsudku

- 1) *Rozhodnutí Komise C(2008) 824 final ze dne 5. března 2008 o poskytnutí nebo zachování práv na těžbu hnědého uhlí pro společnost Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) Řeckou republikou se zrušuje.*
- 2) *Evropská komise ponese vlastní náklady a nahradí náklady vynaložené společností DEI.*
- 3) *Řecká republika, Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (HE & DSA) a Energeiaki Thessalonikis AE ponесou vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 183, 19.7.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – DEI v. Komise

(Věc T-421/09 RENV) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Řecký trh s dodávkami hnědého uhlí a řecký velkoobchodní trh s elektrickou energií — Rozhodnutí, kterým se stanoví specifická opatření k nápravě protisoutěžních účinků porušení čl. 86 odst. 1 ES, ve spojení s článkem 82 ES — Článek 86 odst. 3 ES — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita — Smluvní svoboda“

(2017/C 038/29)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Atény, Řecko) (zástupce: P. Anestis, advokát)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Řecká republika (zástupci: P. Mylonopoulos a K. Boskovits, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Christoforou, zmocněnec, ve spolupráci s A. Oikonomou, advokátem)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2009) 6244 final ze dne 4. srpna 2009, kterým se stanoví specifická opatření k nápravě protisoutěžních účinků, kterým se stanoví specifická opatření k nápravě protisoutěžních účinků porušení právních předpisů uvedeného v rozhodnutí Komise ze dne 5. března 2008 o udělení nebo zachování práv na těžbu hnědého uhlí Řeckou republikou ve prospěch DEI

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*
- 3) *Řecká republika ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 11, 16.1.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Mondelez UK Holdings & Services v. EUIPO – Société des produits Nestlé (Tvar tabulky čokolády)

(Věc T-112/13) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Trojrozměrná ochranná známka — Tvar tabulky čokolády — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Článek 7 odst. 1 písm. b) a odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 52 odst. 1 a 2 nařízení č. 207/2009“

(2017/C 038/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, dříve Cadbury Holdings Ltd (Uxbridge, Spojené království) (zástupci: T. Mitcheson, QC, P. Walsh, J. Blum, S. Dunstan, solicitors, a D. Byrne, barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Švýcarsko) (zástupci: původně G. Vos, M. Bakker a J. van den Berg, advokátky, poté G. Vos, S. Malynicz, QC, T. Scourfield a T. Reid, solicitors)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. prosince 2012 (věc R 513/2011-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Cadbury Holdings a Société des produits Nestlé.

Výrok

1. *Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 11. prosince 2012 (věc R 513/2011-2) se zrušuje.*
2. *EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Mondelez UK Holdings & Services Ltd.*
3. *Société des produits Nestlé SA ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 123, 27.4.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – TestBioTech a další v. Komise(Věc T-177/13) ⁽¹⁾**„Životní prostředí — Geneticky modifikované produkty — Geneticky modifikovaná sója MON 87701 x MON 89788 — Zamítnutí jako neopodstatněné žádosti o opětovný přezkum rozhodnutí o povolení uvedené na trh — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení“**

(2017/C 038/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: TestBioTech eV (Mnichov, Německo), European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV (Braunschweig, Německo), Sambucus eV (Vahlde, Německo) (zástupci: K. Smith, QC a J. Stevenson, barrister)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně C. Cattabriga a P. Oliver, poté C. Cattabriga a L. Flynn a nyní C. Cattabriga, L. Flynn a C. Valero, zmocněnci)

Účastníci řízení vystupující na podporu žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně E. Jenkinson a L. Christie, poté L. Christie, nyní S. Brandon, zmocněnci, za podpory J. Holmese, barrister), Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) (zástupci: D. Detken a S. Gabbi, zmocněnci) a Monsanto Europe (Antverpy, Belgie) a Monsanto Company (Wilmington, Spojené státy) (zástupce: M. Pittie, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná na základě článku 263 SFEU a směřující ke zrušení rozhodnutí Komise ze dne 8. ledna 2013 o opětovném interním přezkumu prováděcího rozhodnutí Komise 2012/347/EU ze dne 28. června 2012 o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifikovanou sóju MON 87701 x MON 89788 (MON-87701-2 x MON-89788-1), z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady nařízení (ES) č. 1829/2003 (Úř. věst. 2012, L 171, s. 13).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV a Sambucus eV ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 178, 22.6.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Španělsko v. Komise(Věc T-466/14) ⁽¹⁾**Celní unie — Dovoz výrobků z tuňáka ze Salvadoru — Dodatečné vybrání dovozního cla — Žádost o nevybrání dovozního cla — Článek 220 odst. 2 písm. b) a článek 236 nařízení (EHS) č. 2913/92 — Právo na řádnou správu v rámci článku 872a nařízení (EHS) č. 2454/93 — Chyba ze strany příslušných orgánů, kterou nebylo možno rozumným způsobem zjistit“**

(2017/C 038/32)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupci: původně A. Rubio González, poté V. Ester Casas, abogado del Estado)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Arenas, A. Caeiros a B.-R. Killmann, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 2363 final ze dne 14. dubna 2014, kterým bylo konstatováno, že v konkrétním případě je prominutí dovozního cla odůvodněno pro určitou částku, ale není odůvodněno pro jinou částku (REM 02/2013), v rozsahu, v němž obsahuje závěr, že prominutí dovozního cla ve výši 14 417 193,41 eura není odůvodněno.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Španělské království ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 261, 11.8.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Španělsko v. Komise

(Věc T-548/14) (¹)

„Celní unie — Dovoz výrobků z tuňáka z Ekvádoru — Dodatečné vybrání dovozního cla — Žádost o nevybrání dovozního cla — Článek 220 odst. 2 písm. b) a článek 236 nařízení (EHS) č. 2913/92 — Oznámení dovozcům zveřejněné v Úředním věstníku — Dobrá víra — Žádost o prominutí dovozního cla — Článek 239 nařízení (EHS) č. 2913/92“

(2017/C 038/33)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: A. Rubio González, abogado del Estado)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Arenas, A. Caeiros, B. R. Killmann, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení článku 2 rozhodnutí Komise C(2014) 3007 final ze dne 15. května 2014, kterým bylo konstatováno, že v konkrétním případě je prominutí dovozního cla odůvodněno pro určitou částku, ale není odůvodněno pro jinou částku (REM 03/2013).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 2 rozhodnutí Komise C(2014) 3007 final ze dne 15. května 2014, kterým bylo konstatováno, že v konkrétním případě je prominutí dovozního cla odůvodněno pro určitou částku, ale není odůvodněno pro jinou částku (REM 03/2013), se zrušuje.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 315, 15.9.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Infineon Technologies v. Komise(Věc T-758/14) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Čipy do karet — Rozhodnutí, kterým se konstatuje protiprávní jednání porušující článek 101 SFEU — Výměna citlivých obchodních informací — Právo na obhajobu — Protiprávní jednání z hlediska účelu — Důkaz — Promlčení — Jediné trvajících protiprávní jednání — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Hodnota tržeb“

(2017/C 038/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Infineon Technologies AG (Neubiberg, Německo) (zástupci: I. Brinker, U. Soltész a P. Linsmeier, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Biolan, A. Dawes, J. Norris Usher a P. Van Nuffel, advokáti)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 6250 final ze dne 3. září 2014 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39574 – čipy do karet) a podpůrně na snížení pokuty uložené žalobkyni.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnost Infineon Technologies AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 107, 30.3.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Philips a Philips Francie v. Komise(Věc T-762/14) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Čipy pro inteligentní karty — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU — Výměna citlivých obchodních informací — Jednání protiprávní z hlediska účelu — Jediné a trvajících protiprávní jednání — Zásada řádné správy — Povinnost náležitě péče — Důkaz — Oznámení o shovívavosti z roku 2006 — Oznámení o narovnání — Promlčení — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Hodnota prodeje“

(2017/C 038/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Koninklijke Philips NV (Eindhoven, Nizozemsko), Philips Francie (Suresnes, Francie) (zástupci: J. de Pree, S. Molin, A. ter Haar a T. M. Snoep, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Biolan, A. Dawes, J. Norris Usher a P. Van Nuffel, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C (2014) 6250 final ze dne 3. září 2014 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39574 – Smart Card Chips), a podpůrně na zrušení pokuty uložené žalobkyním nebo snížení její výše.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Koninklijke Philips NV a Philips France ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 73, 2.3.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Španělsko v. Komise

(Věc T-808/14) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Digitální televizní vysílání — Podpora na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Kastilie-La Mancha — Rozhodnutí, kterým se podpory prohlašují za neslučitelné s vnitřním trhem — Pojem ‚podnik‘ — Hospodářská činnost — Zvýhodnění — Služba obecného hospodářského zájmu — Narušení hospodářské soutěže — Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU — Povinnost řádné péče — Přiměřená lhůta — Právní jistota — Rovné zacházení — Proporcionalita — Subsidiarita — Právo na informace“

(2017/C 038/36)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupci: původně A. Rubio González, poté A. Gavela Llopis, abogados del Estado)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: É. Gippini Fournier, P. Němečková a B. Stromsky, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C (2014) 6846 final ze dne 1. října 2014 o státní podpoře SA.27408 [(C 24/2010) (ex NN 37/2010, ex CP 19/2009)] poskytnuté orgány autonomní oblasti Kastilie-La Mancha na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech autonomní oblasti Kastilie-La Mancha, ve znění rozhodnutí C(2015) 7193 final ze dne 20. října 2015, kterým se opravují některé chyby v rozhodnutí C(2014) 6846 final.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 34, 2.2.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Abertis Telecom Terrestre a Telecom Castilla-La Mancha v. Komise

(Spojené věci T-37/15 a T-38/15) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Digitální televizní vysílání — Podpora na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Kastilie-La Mancha — Rozhodnutí, kterým se podpory prohlašují za neslučitelné s vnitřním trhem — Pojem ‚podnik‘ — Hospodářská činnost — Zvýhodnění — Služba obecného hospodářského zájmu — Narušení hospodářské soutěže — Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU — Nové podpory“

(2017/C 038/37)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Abertis Telecom Terrestre, SA (Barcelona, Španělsko), Telecom Castilla La Mancha, SA (Toledo, Španělsko) (zástupci: původně J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, A. Balcells Cartagena a M. Bolsa Ferruz, poté J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo a M. Bolsa Ferruz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: É. Gippini Fournier, P. Němečková a B. Stromsky, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: SES Astra (Betzdorf, Lucembursko) (zástupci: F. González Díaz, F. Salerno a V. Romero Algarra, advokáti)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C (2014) 6846 final ze dne 1. října 2014 o státní podpoře SA.27408 [(C 24/2010) (ex NN 37/2010, ex CP 19/2009)] poskytnuté orgány autonomní oblasti Kastilie-La Mancha na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech autonomní oblasti Kastilie-La Mancha, ve znění rozhodnutí C(2015) 7193 final ze dne 20. října 2015, kterým se opravují některé chyby v rozhodnutí C(2014) 6846 final.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Abertis Telecom Terrestre, SA, a Telecom Castilla-La Mancha, SA, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a společností SES Astra.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 16.3.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Aldi v. EUIPO – Miquel Alimentació Grup (Gourmet)

(Věc T-212/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Příhláška obrazové ochranné známky Evropské unie Gourmet — Starší národní slovní a obrazové ochranné známky GOURMET a Gourmet — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 038/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Německo) (zástupci: C. Fürsen, N. Lützenrath, U. Rademacher a N. Bertram, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Eberl a M. Fischer, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Miquel Alimentació Grup, SA (Vilamalla, Španělsko) (zástupci: C. Duch Fonoll a R. Niebel, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. února 2015 (věc R 0314/2014-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Miquel Alimentació Grup a Aldi.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Aldi GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 198, 15. 6. 2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Redpur v. EUIPO – Redwell Manufaktur (Redpur)

(Věc T-227/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Redpur — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie redwell INFRAROT HEIZUNGEN — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 038/39)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Redpur GmbH (Hayingen, Německo) (zástupce: S. Schiller, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Redwell Manufaktur GmbH (Rotenturm an der Pinka, Rakousko) (zástupce: C. Gassauer Fleissner, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. února 2015 (věc R 678/2014-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Redpur a Redwell Manufaktur.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Redpur GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 236, 20.7.2015.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Keil v. EUIPO – NaturaFit Diätetische
Lebensmittelproduktion (BasenCitrato)**

(Věc T-330/15) ⁽¹⁾

**„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka
Evropské unie BasenCitrato — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7
odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“**

(2017/C 038/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Rudolf Keil (Grevenbroich, Německo) (zástupce: J. Sachs, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, D. Walicka a A. Schifko, zmocněnci)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktions GmbH (Röttenbach, Německo) (zástupce: N. Reber, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. dubna 2015 (věc R 1541/2014-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktions GmbH a R. Keilem.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Rudolfu Keilovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 24.8.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2016 – Todorova Androva v. Rada a další

(Věc T-366/15 P) ⁽¹⁾

**„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Povyšovací období 2011 —
Nezařazení na seznam úředníků způsobilých k povýšení — Zamítnutí žaloby v prvním stupni řízení —
Článek 45 služebního řádu — Ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou
uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Rovné zacházení — Povinnost uvést odůvodnění —
Důkazní břemeno — Povinnost soudu rozhodujícího ve věci samé provést dokazování — Námitka
protiprávnosti — Pravidlo shody mezi stížností a žalobou podanou k unijnímu soudu“**

(2017/C 038/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Viana Todorova Androva (Rhode-Saint-Genèse, Belgie) (zástupce: M. Velardo, advokát)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a M. Veiga, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: původně J. Currall, G. Gattinara a A. C. Simon, poté G. Gattinara a A.-C. Simon, zmocněnci) a Účetní dvůr (zástupkyně: N. Scafarto, zmocněnkyně)

Vedlejší účastník vystupující na podporu Rady Evropské unie: Evropský parlament (zástupkyně: D. Nessaf a M. Dean, zmocněnkyně)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 29. dubna 2015, Todorova Androva v. Rada (F-78/12, EU:F:2015:37), znějící na zrušení tohoto rozsudku.

Výrok rozsudku

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Viaara Todorova Androva ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie a Evropskou komisí.*
- 3) *Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 337, 12.10.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Aldi v. EUIPO – Cantina Tollo (ALDIANO)

(Věc T-391/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ALDIANO — Starší slovní ochranná známka Evropské unie ALDI — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Pravidlo 22 odst. 3 nařízení (ES) č. 2868/95“

(2017/C 038/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Německo) (zástupci: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen a N. Bertram, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Rajh, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Cantina Tollo SCA (Tollo, Itálie) (zástupci: F. Celluprica a F. Fischetti, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. května 2015 (věc R 1612/2014 -4), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Aldi a Cantina Tollo.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Společnosti Aldi GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 302, 14.9.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Intesa Sanpaolo v. EUIPO (START UP INITIATIVE)(Věc T-529/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie START UP INITIATIVE — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009“

(2017/C 038/43)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Intesa Sanpaolo SpA (Turín, Itálie) (zástupci: P. Pozzi a F. Braga, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: původně P. Bullock, poté L. Rampini, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. června 2015 (věc R 2777/2014-1), týkajícímu se přihlášky obrazového označení START UP INITIATIVE jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Intesa Sanpaolo SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 371, 9.11.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2016 – Novartis v. EUIPO (Zobrazení šedé křivky a zobrazení zelené křivky)(Spojené věci T-678/15 a T-679/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihlášky obrazových ochranných známek Evropské unie zobrazujících šedou křivku a zelenou křivku — Absolutní důvod pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost — Jednoduchost označení — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 038/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Novartis AG (Basilej, Švýcarsko) (zástupce: M. Zintler, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: H. Kunz a S. Hanne, zmocněnci)

Předmět věci

Dvě žaloby podané proti rozhodnutím pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. září 2015 (věci R 78/2015-5 a R 89/2015-5), týkající se přihlášek k zápisu dvou obrazových označení zobrazujících šedou a zelenou křivku jako ochranných známek Evropské unie

Výrok

- 1) Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 23. září 2015 (věci R 78/2015-5 a R 89/2015-5) se zrušují.

- 2) Odvoláním společnosti Novartis AG podaným k uvedenému odvolacímu senátu se vyhovuje.
- 3) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 90, 7.3.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 – Gallardo Blanco v. EUIPO – Expasa Agricultura y Ganadería (Vyobrazení udidla ve tvaru písmene H)

(Věc T-716/15) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie tvořené vyobrazením udidla ve tvaru písmene H — Starší španělské obrazové ochranné známky a starší obrazové ochranné známky Evropské unie — Relativní důvod zamítnutí — Skutečné užívání starších ochranných známek — Článek 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009“

(2017/C 038/45)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Juan Gallardo Blanco (Los Barrios, Španělsko) (zástupce: E. Estella Garbayo, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Palmero Cabezas, advokátka)

Další účastník/účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník/účastnice před Tribunálem: Expasa Agricultura y Ganadería, SA (Jerez de la Frontera, Španělsko) (zástupce: A. Bosch Döffert, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. září 2015 (věc R 1502/2014-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Expasa Agricultura y Ganadería a Juanem Gallardo Blancem.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Juan Gallardo Blanco ponese náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 59, 15.2.2016.

Usnesení místopředsedy Tribunálu ze dne 16. prosince 2016 – Casasnovas Bernad v. Komise

(Věc T-826/16 R)

„Řízení o předběžných opatřeních — Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Vypovězení pracovní smlouvy uzavřené na dobu neurčitou — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“

(2017/C 038/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Luis Javier Casasnovas Bernad (Santo Domingo, Dominikánská republika) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Berardis Kayser a G. Berscheid, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článcích 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise ze dne 27. září 2016 o vypovězení pracovní smlouvy žalobce.

Výrok

- 1) *Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 28. října 2016 – Andreassons Åkeri a další v. Komise**(Věc T-746/16)**

(2017/C 038/47)

Jednací jazyk: švédština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Andreassons Åkeri i Veddige AB (Veddige, Švédsko), Luke Transport AB (Laholm, Švédsko), Zimit Transportförmedling AB v likvidaci (Veddige) (zástupci: A. Broch a C. M. von Quitzow, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise (Ares (2016) 4309876 ze dne 10. srpna 2016 ukončit projekt „EU-pilot“ 7504/15/EMPL

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Žalobkyně najaly na základě občanskoprávních smluv polské samostatně výdělečně činné osoby registrované pro hospodářské účely v Polsku, které následně poskytovali služby žalobkyním. Poté, co byly nasmlouvané služby poskytnuty, se polští pracovníci vrátili do Polska, kde mají místo trvalého bydliště podle práva sociálního zabezpečení. Následně, poté, co došlo k zvláštnímu posouzení (daňové posouzení) požadoval švédský Skatteverket (správce daně) po žalobkyních zaplacení švédských zaměstnavatelských příspěvků na sociální zabezpečení za polské samostatně výdělečně činné osoby/pracovníky a uložil žalobkyním zvláštní finanční sankce. Takový postup je v rozporu s nařízením Rady (EHS) č. 574/72, které bylo nahrazeno nařízením Rady (ES) č. 987/2009.
2. Druhý žalobní důvod: Na základě článku 4 nařízení č. 574/72, které bylo použitelné v době přistoupení Švédska k Evropské unii, jmenovala švédská vláda Försäkringskassan (Správa sociálního zabezpečení) jakožto příslušný orgán pro otázky spojené s švédským právem sociálního zabezpečení, které se týkají provedení příslušných unijních pravidel v uvedeném případě. Nicméně podle švédského vnitrostátního práva přísluší Skatteverket, aby zajišťoval výběr zaměstnavatelských příspěvků na sociální zabezpečení.
3. Třetí žalobní důvod: Příspěvky na sociální zabezpečení byly dvakrát odečteny, čemuž přesně mají dotčená nařízení zamezit.
4. Čtvrtý žalobní důvod: Existuje požadavek, že jednotlivec musí mít registrován u švédské Försäkringskassan, aby mohly být příspěvky švédského zaměstnavatele na polské samostatně výdělečně činné osoby odečteny. Neproběhl žádný přezkum ze strany Skatteverket, zda tomu tak bylo v projednávaném případě. Skutečnost, že v souladu s výše uvedeným, jsou příspěvky na sociální zabezpečení odečteny aniž by byly odvedeny za určitou osobu, jako je tomu v řadě členských států, je třeba považovat za odporující unijnímu právu.

Žaloba podaná dne 9. listopadu 2016 – Irsko v. Komise**(Věc T-778/16)**

(2017/C 038/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Irsko (zástupci: E. Creedon, K. Duggan a A. Joyce, zmocněnci, P. Baker, QC, S. Kingston, C. Donnelly, B. Doherty a A. Goodman, barristers, P. Gallagher, D. McDonald a M. Collins, SC)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2016) 5605 ze dne 30. srpna 2016, určené Irsku, o státní podpoře SA.38373 (2014/C) poskytnuté Irskem společnosti Apple;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených Irskem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, jehož se Komise dopustila tím, že nesprávně pochopila irské právo a relevantní skutkové okolnosti
 - Komise v napadeném rozhodnutí nesprávně uvádí, že Irsko se dvěma posudky, které v letech 1991 a 2007 vystavil irský finanční úřad (Revenue Commissioners), „zřeklo“ příjmu z daní, které by jinak mohlo inkasovat od irských poboček společností Apple Sales International (ASI) a Apple Operations Europe (AOE). V posudcích nedošlo k žádnému odklonu od irského práva. Obecná daňověprávní úprava, které podléhají irské pobočky společností-nerezidentů, je obsažena v článku 25 Taxes Consolidation Act 1997 (zákona o daňové konsolidaci z roku 1997). Vydané posudky jsou pouhým uplatněním citovaného článku 25, podle kterého v souladu se zásadou teritoriality podléhají zdanění jen zisky přičitatelné dané pobočce, a nikoli jiné než irské zisky společnosti. Rozhodnutí také nesprávně kvalifikuje činnosti a úkoly irských poboček ASI a AOE. Tyto pobočky plní rutinní funkce, zatímco všechna důležitá rozhodnutí přijímaná v rámci společností ASI a AOE se přijímala ve Spojených státech, takže zisky vázané na tato rozhodnutí nemohly být oprávněně přičitatelné irským pobočkám společností ASI a AOE. Přičtení licencí k duševnímu vlastnictví společnosti Apple irským pobočkám společností AOE a ASI ze strany Komise je neslučitelné s irským právem a není v souladu ani se zásadami, které Komise dle svého tvrzení uplatňuje, stejně jako její prohlášení, že nezohlední aktivity společnosti Apple Inc.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, jehož se Komise dopustila při posuzování státní podpory
 - Tvrzení Komise, že společností ASI a AOE bylo přiznáno „zvýhodnění“, je nesprávné. Vydané posudky se neodchýlily od „obecného“ zdaňování, neboť ASI ani AOE neodvedly daň v nižší částce, než která byla dlužná podle článku 25. Komise taktéž nesprávně tvrdí, že posudky byly selektivní. V referenčním systému přehlíží Komise bezdůvodně rozdíl mezi společnostmi-rezidenty a společnostmi-nerezidenty. Komise se pokouší přepracovat irskou právní úpravu korporátní daně v tom smyslu, že finanční úřad měl v souvislosti se svými posudky uplatnit zásadu obvyklých tržních podmínek tak, jak ji chápe Komise. Tato zásada není přitom součástí unijního práva ani relevantního irského práva použitelného na přičítání zisku určité pobočce a požadavek Komise se neslučuje se suverenitou členských států v oblasti přímých daní.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že uplatňování zásady obvyklých tržních podmínek ze strany Komise je nedůsledné a zjevně nesprávné
 - I kdyby zásada obvyklých tržních podmínek byla z právního hlediska relevantní (což Irsko odmítá), Komise ji neuplatňovala důsledně, respektive neposoudila celkovou situaci ve skupině Apple.

4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z nesprávnosti odůvodnění, které Komise uvedla podpůrně
 - Komise neprávem odmítla znalecký posudek předložený Irskem, který dokládá, že i kdyby se měla uplatnit zásada obvyklých tržních podmínek (což Irsko odmítá), bylo daňové zacházení se společnostmi ASI a AOE v souladu s touto zásadou.
5. Pátý žalobní důvod, vycházející z nesprávnosti odůvodnění, které Komise uvedla alternativně
 - Komise nesprávně tvrdí, že zásada obvyklých tržních podmínek je irskému právu vlastní, že uplatňování článku 25 bylo nedůsledné a že článek 25 přiznává nepřipustnou diskreční pravomoc. Článek 25 daňovému úřadu takovou diskreční pravomoc nepřiznává.
6. Šestý žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že Komise nedodržela podstatné formální náležitosti
 - Komise v žádném okamžiku šetření zcela neobjasnila svou hypotézu státní podpory a v rozhodnutí jsou obsažena skutková zjištění, ke kterým Irsko nemělo možnost se kdykoli vyjádřit. Komise tím, že nepostupovala nestranně a v souladu se svou povinností řádné péče, porušila povinnost řádné správy.
7. Sedmý žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že Komise nedodržela zásadu právní jistoty a zásadu legitimního očekávání
 - Komise tím, že se dovolávala údajných pravidel unijního práva, která dříve nikdy neoznámila, porušila zásadu právní jistoty a zásadu legitimního očekávání. Tato pravidla jsou nová a jejich působnost a dopad jsou zcela neurčitá. Komise poukazuje na dokumenty OBSE z roku 2010, které ovšem (i kdyby byly závazné) nebylo možné v letech 1991 a 2007 předvídat.
8. Osmý žalobní důvod, vycházející z nedostatku pravomoci Komise k přijetí napadeného rozhodnutí a z porušení článků 4 a 5 SEU, jakož i zásady daňové autonomie členských států, ze strany Komise
 - Komise nemá v rámci právní úpravy státních podpor pravomoc jednostranně nahradit způsob, jakým samotný členský stát vnímá zeměpisnou působnost a rozsah daňové pravomoci členského státu, svou vlastní představou o této působnosti a tomto rozsahu. Účelem pravidel v oblasti státních podpor je vypořádat se se zásahy států přiznávajícími selektivní zvýhodnění. Tato pravidla nemohou z povahy věci sloužit k nápravě nesouladu mezi daňovými režimy v globálním měřítku.
9. Devátý žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že Komise zjevně porušila článek 296 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie
 - Komise tím, že vycházela z výrazně odlišných verzí skutkových okolností zároveň, že si sama protirečila v otázce pramene pravidla, které Irsko údajně porušilo, a že naznačila, že Irsko poskytlo podporu v souvislosti se zisky zdanitelnými v jiných jurisdikcích, zjevně porušila svou povinnost podat jasné a jednoznačné odůvodnění svého rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 29. listopadu 2016 – QC v. Evropská rada

(Věc T-834/16)

(2017/C 038/49)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: QC (Lesbos, Řecko) (zástupce: Ch. Ladis, advokát)

Žalovaná: Evropská rada

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil „prohlášení EU a Turecka“ ze dne 18. března 2016, zveřejněné téhož dne v tiskové zprávě 144/16,

- prohlásil neplatnost všech účinků tohoto prohlášení,
- rozhodl ve zrychleném řízení,
- nařídil okamžité přerušování provádění dohody.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že dohoda porušuje podstatné formální a hmotněprávní náležitosti a je stížena vadou spočívající v zneužití pravomoci.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z relevantních a podložených zpráv Amnesty International, které dosvědčují výše uvedená porušení, jakož i humanitární krizi plynoucí z dohody.
 - Uplatnění dohody, již žalobce považuje za skutečnou mezinárodní smlouvu, mělo za následek systematické neuplatňování azylového režimu a přímé porušení Ženevské úmluvy.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z informativní poznámky evropských poslanců Skupiny konfederace Evropské sjednocené levice.
 - Dohoda představuje „závažné a soustavné porušování“ unijních hodnot.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z judikatury Evropského soudu pro lidská práva.
 - V žalobě je dále poukazováno na mezinárodně uznávaný argument, že Turecko není „bezpečná země“ vzhledem k používání mučení a četným odsouzením za porušování lidských práv.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze SFEU.
 - V žalobě je poukazováno na skutečnost, že prohlášení, jež je jako takové nepatřičně označeno, obsahuje zjevné porušení páté části Hlavy V Smlouvy o FEU, týkající se mezinárodních smluv.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z Listiny základních práv Evropské unie.
 - Dohoda porušuje též mezinárodní lidská práva, včetně ustanovení Listiny základních práv EU, ať již jde o lidskou důstojnost nebo o výslovně zakázané „kolektivní navrácení“. Konkrétně je v žalobě zdůrazněno nevědomě porušování nebo vědomě neuplatňování výslovně zmíněných směrnic týkajících se patřičné reakce Unie na „masivní příliv“ osob na jejích hranicích, zejména jde-li o zranitelné osoby, jakož i směrnic upravujících řízení o přiznání mezinárodní ochrany a práva na azyl.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z dokumentů profesních a jiných uznávaných organizací.
 - V žalobě se dále uvádí, že Evropská unie touto dohodou vyvolala v Řecku i v Turecku obrovskou koncentraci osob, které přežívají v zoufalých podmínkách a bez jakýchkoli práv, nebyly-li již obětmi špatného zacházení ze strany pořádkových sil.
 - Konečně, žaloba se opírá o zjištění, že Evropská unie čelící takovéto katastrofické lidské a společenské realitě zjevně porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z unijního a mezinárodního práva.

Žaloba podaná dne 28. listopadu 2016 – Švédsko v. Komise

(Věc T-837/16)

(2017/C 038/50)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobce: Švédské království (zástupci: A. Falk a F. Bergius, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

- zrušit prováděcí rozhodnutí Komise C(2016) 5644 ze dne 7. září 2016, kterým se uděluje povolení k používání sulfochromanu olovnatého, žluť a chroman-molybdenan-síranu olovnatého, červeň podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (dále jen „napadené rozhodnutí“) a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise překročila své prováděcí pravomoci podle čl. 291 odst. 2 SFEU a nařízení (ES) č. 1907/2006.
 - Komise překročila své prováděcí pravomoci tím, že porušila článek 55 a čl. 60 odst. 4 nařízení č. 1907/2006 a udělila požadované povolení, aniž byly splněny podmínky, které v tomto ohledu stanoví nařízení, a v rozporu s cílem tohoto nařízení.
 - Komise porušila čl. 60 odst. 4 nařízení č. 1907/2006 tím, že udělila povolení, ale sama neposoudila podmínky tohoto udělení v souladu se zmíněným ustanovením a dostatečným způsobem neprozkoumala, zda jsou splněny podmínky udělení povolení podle zmíněného ustanovení.
 - Komise porušila i článek 55 nařízení č. 1907/2006 tím, že udělila povolení v rozporu s cílem systému povolení, který spočívá mimo jiné v zajištění řádně fungujícího vnitřního trhu a postupném nahrazování látek vzbuzujících mimořádné obavy vhodnými alternativními látkami nebo technologiemi, je-li to z hospodářského a technického hlediska uskutečnitelné.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a nesprávné aplikace práva.
 - Stejně skutkové okolnosti, jaké jsou zmíněny v souvislosti s prvním žalobním důvodem, jsou uvedeny i v souvislosti s tímto žalobním důvodem. Porušení článku 55 a čl. 60 odst. 4 nařízení č. 1907/2006 ze strany Komise, které je popsáno výše, vedlo k tomu, že Komise se v napadeném rozhodnutí dopustila zjevně nesprávného posouzení a nesprávné aplikace práva.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise nezohlednila zásadu předběžné opatrnosti a porušila povinnost uvést odůvodnění.
 - Komise nezohlednila zásadu předběžné opatrnosti tím, že udělila povolení, ale sama neposoudila podmínky podle čl. 60 odst. 4 nařízení č. 1907/2006 a dostatečným způsobem neprozkoumala, zda jsou splněny podmínky udělení povolení podle tohoto ustanovení.
 - Komise v každém případě porušila povinnost uvést odůvodnění, která vyplývá z článku 296 SFEU, článku 130 nařízení č. 1907/2006 a zásady řádné správy, jelikož z napadeného rozhodnutí nelze seznat, jak Komise posoudila, zda jsou splněny podmínky udělení povolení podle čl. 60 odst. 4 nařízení.

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – BP v. FRA

(Věc T-838/16)

(2017/C 038/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: BP (Viedeň, Rakousko) (zástupce: E. Lazar, advokát)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované nahradit žalobci majetkovou a nemajetkovou újmu, kterou utrpěl na základě nesprávné správy a úniku osobních údajů a několika nesrovnalostí, které vznikly v řízeních žalobce v návaznosti na jeho žádosti o přístup k dokumentům podle nařízení č. 1049/2001 a jeho žádosti o přístup k informacím podle článku 13 nařízení č. 45/2001,
- uložil žalované nahradit žalobci majetkovou a nemajetkovou újmu, kterou utrpěl na základě porušení několika pravidel, jejichž cílem je přiznat práva jednotlivcům,
- uložil žalované nahradit žalobci majetkovou a nemajetkovou újmu, kterou utrpěl na základě nesprávného jednání žalované při výkonu rozsudku ve věci T-658/13P,
- uložil žalované nahradit žalobci jeho morální újmu,
- uložil žalované zaplatit majetkové škody,
- uložil žalované uhradit právní náklady žalobce, které mu vznikly před zahájením řízení,
- uložil žalované uhradit úroky z prodlení z případně uložené částky,
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení, a to i v případě, že bude žaloba zamítnuta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení pravidel, jejichž cílem je přiznat práva jednotlivcům, mimo jiné včetně porušení pravidel na ochranu osobních údajů stanovených v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 ve spojení s čl. 4 odst. 4 téhož nařízení a s prováděcími ustanoveními k nařízení č. 1049/2001, porušení čl. 8 Evropské úmluvy o lidských právech (EÚLP), porušení pravidel na ochranu osobních údajů stanovených v různých člácích nařízení č. 45/2001 a v prováděcích ustanoveních k nařízení č. 45/2001, a porušení povinnosti péče.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti důvěrného zacházení, která vedla k úniku osobních údajů žalobce třetím osobám a tisku, ze zneužití pravomoci a vážného a zjevného porušení náležité péče při správě osobních údajů žalobce.

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – Repower v. EUIPO – repowermap (REPOWER)

(Věc T-842/16)

(2017/C 038/52)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Repower AG (Brusio, Švýcarsko) (zástupci: R. Kunz Hallstein a H. Kunz Hallstein, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: repowermap.org (Bern, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie „REPOWER“ – zápis č. 1 020 351 s vyznačením Evropské unie

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. září 2016 ve věci R 2311/2014-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009;
- porušení článku 75 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 29. listopadu 2016 – dm drogerie markt v. EUIPO – Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)

(Věc T-843/16)

(2017/C 038/53)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Německo) (zástupci: advokáti T. Strack a O. Bludovsky)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Digital Print Group O. Schimek GmbH (Norimberk, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „Foto Paradies“ – Ochranná známka Evropské unie č. 10 707 933

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. září 2016, ve věci R 1194/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.
-

Žaloba podaná dne 29. listopadu 2016 – Alpirsbacher Klosterbräu Glauner v. EUIPO (Klosterstoff)**(Věc T-844/16)**

(2017/C 038/54)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG (Alpirsbach, Německo) (zástupci: advokát W. Göpfert a advokátka S. Hofmann)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské Unie „Klosterstoff“ – Přihláška č. 13 945 944

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. října 2016, ve věci R 2064/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 1. prosince 2016 – Deichmann v. EUIPO – Vans (V)**(Věc T-848/16)**

(2017/C 038/55)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Deichmann SE (Essen, Německo) (zástupkyně: C. Onken, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Vans, Inc. (Cypress, Kalifornie Spojené státy americké)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (vyobrazení „V“) – přihláška č. 10 345 403

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. září 2016, ve věci R 2129-2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 151 odst. 2 nařízení o ochranné známce (NOZ) ve spojení s pravidlem 19 odst. 2 písm. a) nařízení č. 2868/95;
- Porušení pravidla 19 odst. 2 písm. a) bod ii), odst. 3 a pravidla 20 odst. 1 nařízení č. 2868/95;
- Porušení zásady právní jistoty, zásady řádné správy, rovného zacházení a zákazu zpětné působnosti.

Žaloba podaná dne 4. prosince 2016 – PGNiG Supply & Trading GmbH v. Komise

(Věc T-849/16)

(2017/C 038/56)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: PGNiG Supply & Trading GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: M. Jezewski, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 28. října 2016 o změně podmínek pro výjimky z některých požadavků stanovených unijním právem týkající se Baltského plynovodu (OPAL);
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně 14 žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení základních práv a nesprávného posouzení právního aktu, kterým bylo zahájeno řízení o změně dosavadní výjimky z některých požadavků stanovených unijním právem, které byly uděleny OPAL v roce 2009 na základě rozhodnutí německé Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro síť)
2. Druhý žalobní důvod vycházející z chybějící pravomoci k přijetí rozhodnutí o změně výjimky udělené OPAL z některých požadavků stanovených unijním právem
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu podmínek, za nichž mohou být uděleny výjimky plynárenským infrastrukturám podle čl. 36 odst. 1 ve spojení s čl. 2 bodem 17 směrnice 2007/73/ES
 - Podle čl. 36 odst. 1 směrnice 2007/73/ES může být udělena výjimka pouze propojovacímu vedení, zařízením LNG (zkapalněný zemní plyn) a skladovacím zařízením. „Propojovací vedení“ je dálkový přepravní plynovod, který překračuje nebo přesahuje hranice mezi členskými státy výhradně za účelem propojení vnitrostátních přepravních soustav daných členskými státy.
 - OPAL není žádným „propojovacím vedením“, jelikož plynovod Gazelle, který je s ním spojen, který překračuje území České republiky, je tranzitním plynovodem, kterým se přepravuje plyn OPAL zpět do Německa.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu podmínek, za nichž mohou být plynárenským infrastrukturám uděleny výjimky podle čl. 36 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 2 bodem 33 směrnice 2009/73/ES
 - Podmínkou k tomu, aby regulační úřad mohl poskytnout výjimku velké plynárenské infrastruktury, je, že úroveň rizika spojeného s investicí musí být taková, že k investici by bez udělení výjimky nedošlo.
 - Investice, která je předmětem stavby plynovodu OPAL, se uskutečnila v plném rozsahu a dokončena dne 13. července 2011, takže nelze hovořit o existenci rizik tohoto typu.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu podmínek, za nichž mohou být plynárenským infrastrukturám uděleny výjimky podle čl. 36 odst. 1 písm. a) a e) směrnice 2009/73/ES, a tím přijatý závěr, že změna výjimky udělené regulačním úřadem ve prospěch OPAL nebude mít negativní dopad na hospodářskou soutěž na trhu se zemním plynem.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu podmínek, za nichž mohou být plynárenským infrastrukturám uděleny výjimky podle čl. 36 odst. 1 písm. a) a e) směrnice 2009/73/ES, a tím přijatý závěr, že změna výjimky udělené regulačním úřadem ve prospěch OPAL zlepšší bezpečnost dodávek energie na vnitřním trhu
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z nezohlednění okolnosti, že německá Spolková agentura pro sítě musí při přijetí rozhodnutí o výjimce podle článku 36 směrnice 2009/73/ES splnit podmínky článku 102 SFEU
8. Osmý žalobní důvod vycházející z porušení zásad právní jistoty a legitimního očekávání
9. Devátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality
10. Desátý žalobní důvod vycházející ze zvýhodnění infrastruktury, která je předmětem výjimky a jejíž postavení není v souladu s unijním právem
11. Jedenáctý a dvanáctý žalobní důvod vycházející z porušení článku 274 resp. článku 254 Dohody o přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Ukrajinou na straně druhé
12. Třináctý žalobní důvod vycházející z porušení článku 7 SFEU tím, že bylo přijato rozhodnutí, které je v rozporu s dalšími politikami Evropské unie
13. Čtrnáctý žalobní důvod vycházející z nepoužitelnosti čl. 2 bodu 33 ve spojení s čl. 36 odst. 1 směrnice 2009/73/ES na základě článku 277 SFEU, jelikož tímto bylo zavedeno diskriminující rozlišování mezi infrastrukturami, kterým mohou být regulačním úřadem uděleny výjimky a ostatními infrastrukturami, které pro takové výjimky nepřicházejí úvahu.

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – QE v. Eurojust

(Věc T-850/16)

(2017/C 038/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: QE (Gouvy, Belgie) (zástupci: T. Bontinck a S. Cherif, advokáti)

Žalovaný: Eurojust

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- nařídil před rozhodnutím ve věci předložení zápisu z jednání konaného dne 17. března 2016;
- zrušil sporná rozhodnutí ze dne 22. dubna 2016 a 18. května 2016;
- uložil Eurojust, aby nahradil újmu utrpěnou QC, oceněnou na 20 000 eur (dvacet tisíc eur), s výhradou jejího zvýšení nebo snížení v průběhu řízení, navýšenou o úroky ode dne podání stížnosti ze dne 8. července 2016, vypočítané na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace, používané v dotyčném období, navýšené o dva body;
- uložil Eurojust náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neexistence právního základu, porušení práva být vyslechnut a porušení zásady proporcionality, jimiž je stíženo rozhodnutí ze dne 22. dubna 2016.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 23 odst. 2 přílohy IX služebního řádu úředníků Evropské unie, zjevně nesprávného posouzení, porušení zásady proporcionality a povinnosti náležité péče, jimiž je stíženo rozhodnutí ze dne 18. května 2016.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci a střetu zájmů, jimiž jsou stížena obě napadená rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 5. prosince 2016 – Barata v. Parlament

(Věc T-854/16)

(2017/C 038/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Joao Miguel Barata (Evere, Belgie) (zástupci: G. Pandey, D. Rovetta, advokáti, a J. Grayston, solicitor)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- v případě potřeby předběžně prohlásil článek 90 služebního řádu za neplatný a nepoužitelný v rámci tohoto řízení na základě článku 277 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- zrušil kolektivně napadené rozhodnutí, a sice rozhodnutí ředitelství pro rozvoj lidských zdrojů ze dne 29. ledna 2016 nezařadit jméno žalobce na seznam vybraných kandidátů, jakož i rozhodnutí ze dne 25. srpna 2016, kterým byla zamítnuta stížnost podle článku 90 služebního řádu;
- zrušil interní oznámení o výběrovém řízení 2015/023 šířené mezi zaměstnanci dne 18. září 2015;
- zrušil v celém rozsahu návrh seznamu úředníků vybraných k účasti ve výše uvedeném vzdělávacím programu;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů, vycházejících z porušení služebního řádu, podstatných formálních náležitostí, jakož i porušení unijních smluv a obecných zásad unijního práva:

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady účinné soudní ochrany, porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i neplatnosti a nepoužitelnosti článku 90 služebního řádu na základě článku 277 Smlouvy o fungování Evropské unie.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti řádné a dobré správy.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásad proporcionality a zákazu diskriminace.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení legitimního očekávání žalobce a zásady rovnosti.

Žaloba podaná dne 5. prosince 2016 – Erdinger Weißbräu Werner Brombach v. EUIPO (tvar velké sklenice)

(Věc T-857/16)

(2017/C 038/59)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Erdinger Weißbräu Werner Brombach GmbH & Co. KG (Erding, Německo) (zástupce: A. Hayn, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis trojrozměrné ochranné známky „tvar velké sklenice“ s vyznačením Evropské – Přihláška č. 1 242 704

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. září 2016, ve věci R 659/2016-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vzniklých v řízení před odvolacím senátem;
- provedl ústní jednání.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.
-

Žaloba podaná dne 7. prosince 2016 – Damm v. EUIPO – Schlossbrauerei Au Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER)

(Věc T-859/16)

(2017/C 038/60)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sociedad Anónima Damm (Barcelona, Španělsko) (zástupce: P. González Bueno Catalán de Ocón, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG (Au-Hallertau, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastníci řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „EISKELLER“ – přihláška EU č. 12 204 426

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. září 2016, ve věci R 2428/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a společnosti Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 6. prosince 2016 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go)

(Věc T-860/16)

(2017/C 038/61)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wirecard AG (Aschheim, Německo) (zástupce: A. Bayer, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „mycard2go“ – Přihláška č. 14 303 465

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. října 2016, ve věci R 281/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k pokračování v řízení ve věci přihlášky č. 014303465;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně těch, které vznikly v průběhu odvolacího řízení u EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009 ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 7. prosince 2016 – C & J Clark International v. Komise**(Věc T-861/16)**

(2017/C 038/62)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: C & J Clark International Ltd (Somerset, Spojené království) (zástupci: A. Willems a S. De Knop, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2016/1647 ze dne 13. září 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a vyráběné společnostmi Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, společností Freetrend Industrial Ltd. a její společností ve spojení Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd. a dále společnostmi Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc. a Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise tím, že jednala bez platného právního základu, porušila zásadu svěření pravomocí podle čl. 5 odst. 1 a 2 SEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise tím, že nepřijala opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 4. února 2016, *C & J Clark International*, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, porušila článek 266 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise tím, že uložila antidumpingové clo z dovozu obuvi, „ke kterému došlo v době použitelnosti [zneplatněného nařízení]“, porušila čl. 1 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 základního nařízení⁽¹⁾ a zásadu právní jistoty (zákaz retroaktivity).
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Komise tím, že uložila antidumpingové clo, aniž znovu posoudila unijní zájem, porušila článek 21 základního nařízení, a z toho, že v každém případě by bylo zjevně chybné dospět k závěru, že uložení antidumpingového cla bylo v unijním zájmu.

5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že Komise tím, že přijala akt, který přesahuje meze toho, co je nezbytné k dosažení jeho cíle, porušila čl. 5 odst. 1 a 4 SEU.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, s. 21).

Žaloba podaná dne 7. prosince 2016 – fritz kulturgüter v. EUIPO – Sumol + Compal Marcas (fritz wasser)

(Věc T-862/16)

(2017/C 038/63)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: fritz-kulturgüter GmbH (Hamburk, Německo) (zástupce: G Schindler, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Sumol + Compal Marcas, SA (Oeiras Carnaxide, Portugalsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „fritz-wasser“ – Přihláška č. 12 314 753

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. října 2016, ve věci R 1510/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- pozměnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že se odvolání v plném rozsahu zamítá;
- povolil zápis přihlášky č. 012 314 753;
- uložil subjektu, který vznesl námitky, náhradu nákladů řízení vzniklých před odvolacím senátem a žalovanému náhradu dalších nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 5. prosince 2016 – Le Pen v. Parlament

(Věc T-863/16)

(2017/C 038/64)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Francie) (zástupci: M. Ceccaldi a J.-P. Le Moigne, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí kvestorů Evropského parlamentu ze dne 4. října 2016, neboť spočívá již jen v rozhodnutí vymoci od J.-M. Le Pena částku 320 026,23 eur;
- zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 29. ledna 2016;
- zrušil inkasní příkaz č. 2016-195 ze dne 4. února 2016;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení;
- uložil Evropskému parlamentu povinnost zaplatit J.-M. Le Penovi z titulu náhrady přiznatelných nákladů řízení částku 50 000,00 eur.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z vad postihujících formální legalitu napadených aktů. Tento žalobní důvod se dělí na tři části:
 - První část, ve které žalobce uvádí, že pravomoc v oblasti finančních rozhodnutí týkajících se politických stran, potažmo poslanců, má předsednictvo Evropského parlamentu, a nikoli generální tajemník či kvestoři.
 - Druhá část, ve které žalobce uvádí, že předsednictvo Evropského parlamentu nemůže měnit povahu a rozsah svých pravomocí. Generální tajemník přitom nedisponuje žádným řádným zmocněním předsedy Parlamentu, na jehož základě by měl pravomoc přijmout a doručit rozhodnutí ze dne 29. ledna 2016 v souvislosti s vypořádáním finančních otázek týkajících se jednoho z poslanců. Ani kvestoři nemohli podle žalobce mít pravomoc k přijetí rozhodnutí ze dne 4. října 2016, neboť jejich pověření se zakládalo na „rozhodnutí“ přijatém správním orgánem, který sám neměl pravomoc, a sice generálním tajemníkem Evropského parlamentu.
 - Třetí část, vycházející z nedostatku odůvodnění rozhodnutí kvestorů Evropského parlamentu.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z vad postihujících materiální legalitu napadených aktů. Tento žalobní důvod se dělí na osm částí:
 - První část, ve které žalobce uvádí, že cílem rozhodnutí kvestorů není konstatovat údajnou bezdůvodnost vyplacených částek. Toto rozhodnutí, jež se týká jen vymáhání, je tudíž neúplné. V této fázi již neexistuje žádné rozhodnutí konstatující, že dané částky byly žalobci vyplaceny bez právního důvodu, takže akt generálního tajemníka je – stejně jako rozhodnutí o vymáhání sporných částek – třeba zrušit.
 - Druhá část, ve které žalobce uvádí, že napadené akty jsou stíženy zjevně nesprávným posouzením.
 - Třetí část, vycházející z porušení zásady proporcionality.
 - Čtvrtá část, vycházející z důkazního břemene, neboť žalobci nepřísluší dokazovat, že dotýčný asistent pro něj skutečně pracoval a že práce, kterou vykonával, byla nezbytná a přímo souvisela s výkonem poslaneckého mandátu žalobce.
 - Pátá část, ve které žalobce uvádí, že napadené akty porušují politická práva místních asistentů.
 - Šestá část, ve které žalobce uvádí, že napadené akty jsou stíženy zneužitím pravomoci a řízení.

- Sedmá část, ve které žalobce uvádí, že napadené akty mají diskriminační povahu. Navíc jediným účelem napadených rozhodnutí je poškozovat politickou činnost žalobce.
- Osmá část, vycházející ze zásahu do nezávislosti žalobce coby poslance Evropského parlamentu.

Žaloba podaná dne 7. prosince 2016 – Wenger v. EUIPO – Swissgear (SWISSGEAR)

(Věc T-869/16)

(2017/C 038/65)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wenger SA (Delémont, Švýcarsko) (zástupci: K. Ikas a A. Sulovsky, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Swissgear Sàrl (Baar, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „SWISSGEAR“ – Ochranná známka Evropské unie č. 7 197 783

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. září 2016 ve věci R 2098/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 8. prosince 2016 – Groupe Canal + v. Komise

(Věc T-873/16)

(2017/C 038/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Francie) (zástupci: P. Wilhelm, P. Gassenbach a O. de Juvigny, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- primárně,
 - prohlásil rozhodnutí č. AT.40023 ze dne 26. července 2016 za neplatné od počátku (článek 264 SFEU);
- podpůrně,
 - zrušil napadené rozhodnutí č. AT.40023 ze dne 26. července 2016, pokud jde o francouzský trh a stávající či budoucí smlouvy společnosti GROUPE CANAL +;
 - nařídil veškerá opatření, která bude považovat za vhodná;
 - uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení vynaložených společnostmi GROUPE CANAL +.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se Komise dopustila, když měla za to, že smlouva, kterou uzavřely GROUPE CANAL + a Pictures International Limited (dále jen „Paramount“), je z důvodu svého předmětu v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU a že závazky navrhované Paramount nemají vliv na kulturní rozmanitost a obecně financování a užívání filmů v EHP. Tento žalobní důvod se dělí na dvě části.
 - První část vychází ze slučitelnosti zakázaných ujednání s kartelovým právem. Zaprvé napadené rozhodnutí bylo přijato pouze na základě extenzivního a z právního hlediska nesprávného pojetí pojmu protisoutěžní cíl, v důsledku kterého Evropská komise nezkoumala, nebo přinejmenším neprokázala účinky ujednání o územní působnosti. Zadruhé posouzení údajně protisoutěžní povahy ujednání o územní působnosti vychází pouze z nesprávného výkladu fungování trhu placených televizních stanic. Zatřetí ujednání o územní výlučnosti, která Komise považuje za protisoutěžní, jsou naopak nezbytná pro účinnou hospodářskou soutěž na základě výkonnosti na trhu placených televizních stanic.
 - Druhá část vychází z ohrožení kulturní rozmanitosti, financování a užívání filmů v důsledku napadeného rozhodnutí. Zaprvé napadené rozhodnutí omezuje financování audiovizuální nabídky v originálním francouzském znění, čímž narušuje hospodářskou soutěž na trhu placených televizních stanic. Zadruhé napadené rozhodnutí tím, že omezuje financování audiovizuální nabídky, snižuje kvalitu a rozmanitost nabídky učiněné spotřebiteli.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise zjevně překročila meze své posuzovací pravomoci, když přijala závazky takové povahy, že reagují na obavy z narušení hospodářské soutěže, které nevyjádřila ve svém předběžném hodnocení. Tento žalobní důvod se dělí na dvě části.
 - První část, podle které se napadené rozhodnutí vztahuje na závazky týkající se všech jejích smluv uzavřených s provozovateli televizního vysílání v EHP, zatímco předběžné hodnocení bylo zaměřeno pouze na smlouvy týkající se výlučných práv ve Spojeném království a Irsku.
 - Druhá část, podle které formulace závazků vede k vyloučení jejich použití ve Spojeném království, jakmile Spojené království vystoupí z Evropské unie, zatímco tyto závazky se budou i nadále uplatňovat na ostatních trzích, kterých se netýká oznámení námitek a které nebyly Komisí zkoumány.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise zjevně porušila zásadu proporcionality. Tento žalobní důvod se dělí na tři části.
 - Zaprvé závazky, které byly napadeným rozhodnutím prohlášeny za závazné, jsou nepřiměřené obavám z narušení hospodářské soutěže, které předtím uplatnila Komise.
 - Zadruhé závazky, které byly napadeným rozhodnutím prohlášeny za povinné, jsou v rozporu se zájmy třetích osob, což narušuje přiměřenost těchto opatření a odůvodňuje jejich zrušení.

- Zatřetí Tribunal musí uznat, že je nutné, aby Komise dbala na přiměřenost závazků vůči zúčastněným třetím osobám.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Komise zneužila pravomoc, neboť závazky, které prohlásila za povinné, narušují legislativní proces probíhající v Evropském parlamentu, který vyjádřil výhrady a obavy ohledně zrušení teritoriality licencí v audiovizuálním odvětví a jeho dopadu na financování filmové produkce, koncentraci odvětví a kulturní rozmanitost. Komise tuto skutečnost nijak nezohlednila, když na základě jednání s jediným mimoevropským podnikem, a sice Paramount, předjímala výsledek důležitých legislativních jednání. Tento žalobní důvod se dělí na dvě části.
- První část, podle které napadené rozhodnutí dosahuje cíle, který spadá do pravomocí a cílů normotvůrce, a nikoli Komise, která si tak přisvojila úlohu evropského normotvůrce.
- Druhá část, podle které soubor nepřímých důkazů uplatněný společností GROUPE CANAL + může představovat neúplný důkaz, který je dostatečný pro vznik vážné pochybnosti o odpovědnosti Komise v napadeném rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 9. prosince 2016 – Karelia v. EUIPO (KARELIA)

(Věc T-878/16)

(2017/C 038/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ino Karelia (Kalamata, Řecko) (zástupce: M. Karpathakis, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie „KARELIA“ – přihláška č. 964 502

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. září 2016 ve věci R 1562/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- napadené rozhodnutí zrušil,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) a b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 16. prosince 2016 – Polská republika v. Komise

(Věc T-883/16)

(2017/C 038/68)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 28. října 2016, kterým se mění podmínky pro výjimku pro plynovod Opal z povinnosti uplatnit zásadu přístupu třetích osob (TPA) a úpravy tarifů povolené na základě směrnice 2003/ES;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 36 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/73/ES ve spojení s čl. 194 odst. 1 písm. b) SFEU, jakož i zásady solidarity z důvodu přiznání nové právní výjimky ve prospěch plynovodu Opal, navzdory tomu, že tato výjimka ohrožuje bezpečnost dodávek plynu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Komise a porušení čl. 36 odst. 1 ve spojení s čl. 2 bodem 17 směrnice 2009/73/ES z důvodu přiznání nové právní výjimky ve prospěch plynovodu Opal, i když tento plynovod nepředstavuje „propojovací vedení“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 36 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/73/ES z důvodu přiznání nové právní výjimky ve prospěch plynovodu Opal, navzdory neexistenci rizika, že investice nebude uskutečněna bez přiznání této výjimky.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 36 odst. 1 písm. a) a e) směrnice 2009/73/ES z důvodu přiznání nové právní výjimky ve prospěch plynovodu Opal, navzdory negativnímu účinku takové výjimky na hospodářskou soutěž.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení mezinárodních dohod zavazujících Evropskou unii, tedy Smlouvy o energetické chartě, Smlouvy o Energetickém společenství, jakož i asociační dohody s Ukrajinou.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2016 – Multiconnect v. Komise

(Věc T-884/16)

(2017/C 038/69)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Multiconnect GmbH (Mnichov, Německo) (zástupci: J.-M. Schultze, S. Pautke a C. Ehlenz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neplatné jednání Komise učiněné oddělením kontroly spojování podniků Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž v rámci provedení třetí podmínky („non-MNO-Remedy“) rozhodnutí M.7018, zejména jeho názor vyjádřený v emailech ze dne 11. října 2016 a ze dne 29. října 2016, který non-MNO-Remedy s vyloučením MVNO (mobile virtual network operators), jako je žalobkyně, omezuje na čisté poskytovatele služby;
- podpůrně, zrušil rozhodnutí C(2014) 4443 final ve věci M.7018;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení Smluv nebo právní normy, kterou je nutno použít při jejich provedení.

Žalobkyně tvrdí, že žalovaná rozhodnutí C(2014) 4443 final ve věci M.7018 spolu s přijatými závazky vykládá a uplatňuje v rozporu s právem tím, že takzvanou „non-MNO-Remedy“, kterou se společnost Telefónica zavázala poskytnout třetím osobám přístup ke službám 4G na velkoobchodním trhu mobilního (telefonního) spojení, věcně omezuje na třetí osoby s obchodním modelem nabídky služeb a nepostarala se o to, aby společnost Telefónica v souladu s „non-MNO-Remedy“ poskytla třetím osobám přístup ke službám 4G v rámci obchodního modelu MVNO.

2. Druhý, podpůrně uplatněný žalobní důvod: Porušení Smluv nebo právní normy, kterou je nutno použít při jejich provedení, jakož i zjevně nesprávné posouzení a nedostatek odůvodnění tím, že rozhodnutí C(2014) 4443 final vychází nesprávně z toho, že závazky poskytnuté společností Telefónica mohou odstranit veškeré pochybnosti týkající se hospodářské soutěže.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2016 – Mass Response Service v. Komise

(Věc T-885/16)

(2017/C 038/70)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Mass Response Service GmbH (Viedeň, Rakousko) (zástupci: J.-M. Schultze, S. Pautke a C. Ehlenz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neplatné jednání Komise uskutečněné oddělením kontroly slučování podniků Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž v rámci provedení třetí podmínky („non-MNO-Remedy“) rozhodnutí M.7018, zejména jeho názor vyjádřený v e-mailu ze dne 24. října 2016 a 29. října 2016, který non-MNO-Remedy s vyloučením MVNO (mobile virtual network operations), jako je žalobkyně, omezuje pouze na poskytovatele služeb;
- podpůrně zrušil rozhodnutí C(2014) 4443 final ve věci M.7018;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo podobné žalobním důvodům uvedeným ve věci T-884/16, Multiconnect v. Komise.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. října 2016 – Polsko v. Komise

(Věc T-167/16) ⁽¹⁾

(2017/C 038/71)

Jednací jazyk: polština

Předseda čtvrtého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 4.7.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. prosince 2016 – McGillivray v. Komise**(Věc T-535/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 038/72)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 16. 3. 2015 (věc původně zaregistrovaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-12/15 a převedená k Tribunálu Evropské Unie dne 1. 9. 2016).

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS